

அடுத்து, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் துவங்கும்.

(5) 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, 1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டை, சமர்ப்பித்தது ஒரு சுவீகாரத்தைப் படிப்பது போலவே இருந்தது. அதிலே காணக்கூடிய கருத்துக்கள் நாம் எல்லாம் எதிர்நோக்கியிருக்கின்ற சம தர்மப் பாதையிலே செல்கிறதா என்று பார்க்கும்போது இல்லையென்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். கிட்டத்தட்ட இரண்டரைக் கோடி அளவுக்கு உபரி பட்ஜெட்டாக காணப்படுகிறது. 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பதவியேற்றதற்குப் பின்னால் வருவாயை வரி மூலமாக கிட்டத்தட்ட 202 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய்க்குப் போட்டு பெருக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அன்று 1967-க்கு முன்னாலே எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருக்கும்பொழுது இந்த அரசு பொதுமக்கள்மீது வரியைப் போட்டு வருவாயைப் பெருக்குவது சமதர்மப் பாதைக்கு உகந்ததாக இருக்கிறதா என்று பேசியிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1966-67-ஆம் ஆண்டு பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின்போது இப்பொழுது அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். “சம தர்ம சமுதாய அடிப்படையானது வரி அல்லாத முறையிலே வருமானத்தைப் பெருக்குவதிலே அமைந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். வரியற்ற முறை நம் மாநிலத்திலே எந்த முறையிலே அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரமே இந்த ஆண்டில் காணப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். வரியை மட்டும் போட்டு அரசாங்கம் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதை வலியுறுத்துகிற அதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டமா என்பதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். 1966-67-ஆம் ஆண்டிலே வருவாய்

1972 மார்ச் 3] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

200 கோடிக்குக் குறைவாகக் காணப்பட்டிருக்கிறது, ஏறத்தாழ 20 கோடிக்கு மட்டும் வரிப்போடப்பட்டபொழுதே இந்தக் குற்றச் சாட்டை அவர்கள் அப்பொழுது சாட்டியிருக்கிறார்கள். வரியில்லாத முறையிலே வருமானத்தைப் பெருக்குவதிலேதான் சமதர்ம சமுதாயம் அமைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள் அப்பொழுது. ஆகவே அந்தக் கருத்துக்கு மாறுப்பட்ட முறையிலே வரியின் மூலமாக இன்றைக்கு எத்தனை வரிகளைப் போட்டு நான்காண்டுக் காலமாக, இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு 202 கோடியே 72 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வரிப்போட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தபொழுது பேசியதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் 1966-67-ஆம் ஆண்டிலே குறிப்பிட்ட கருத்து. “இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே வரி இல்லையென்று கூறி மகிழ்ச்சி அடைவதற்கு எந்தவிதமான முகாந்திரமும் கிடையாது. சென்னை அரசாங்கத்தினுடைய வருவாய் இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 24 கோடி ரூபாய் அதிகம் ஆகியிருக்கிறது. இதை வரவு-செலவுத் திட்டம் நமக்குக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் இந்த 24 கோடி ரூபாய் வருமானம் சோஷலிசம் செயல்பட்ட காரணத்தால் ஏற்பட்டதா? அல்லது தனியார் வசம் இருந்த தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் பொதுத் துறைக்கு மாற்றப்பட்டு, அந்த ஜனநாயக சோஷலிச எழிச்சியின் காரணமாகக் கிடைத்த வருமானமா? பெரும் பஸ் முதலாளிகளுடைய தொழில்கள் எல்லாம் தேசியமயமாக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக சோஷலிச ரீதியில் ரூவாக்கப்பட்டுள்ள வருமானமா?” என்ற அந்தக் கேள்விக்குறிகளை நான் இந்த மன்றத்திலே இன்று எழுப்பக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1971-72-ஆம் ஆண்டு வரிமூலம் கிடைத்த வருவாயை எல்லாம் ஜனநாயக சோஷலிச எழுச்சியின் காரணமாகக் கிடைத்த வருவாய் என்று சொல்லமுடியாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:-தலைமை)

அது மட்டுமல்ல. இன்னொன்றும் அவர்கள் தொடர்ந்து குறிப்பிட்டார்கள். “எங்களுக்குள்ள ஏமாற்றம் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிற இவ்வளவு வரிகளில் ஒன்றிரண்டு வரிகளை

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1972 மார்ச் 3]

யாவது விலக்கியிருக்கிறோம் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைத் தாங்கி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம்," என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

தி.மு.க. கூட்டங்களிலே அவர்கள் பேசியதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அது இன்னும் என் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தி.மு.க. அரசு ஏற்பட்டால் 40 சதவீதம் வரியைக் குறைத்து 60 சதவீதம் வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் பெருக்குவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி வரி போட்டு ஏழைமக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து இருக்கிறது என்று அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் எல்லாம் இன்னும் காதிலே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே இருந்தபொழுது பேசிய இன்னொன்றை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். "உண்மையோ அல்லது உண்மை அல்லவோ எனக்குத் தெரியாது; ஒரு ஒட்டகத்தின்மீது. மேலும் மேலும் ஏற்றப்படுகிற பளுவைத் தாங்கிக்கொண்டு நடக்க முடியவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டால் ஒன்றிரண்டு சாமான்களைக் கீழே இறக்கிவிட்டு அதை நடக்கச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். அந்த முயற்சிகூட இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெறாதது உள்ளபடியே வருந்தத் தக்கது" என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் இன்றைக்கு நான்கு ஆண்டுகால ஆட்சிக்குள்ளாக ஏறத்தாழ 202 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரியைப் போட்டு வருவாயைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். இது சோஷலிச சமுதாயம் அமைவதற்கு எந்த அளவிலே பயன்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பள்ளிக்கூட கட்டடங்கள் ஏராளமாக கட்டியிருக்கிறோமா? மருத்துவ மனைகள் பெருகியிருக்கின்றனவா? பஞ்சாயத்துக் களுக்குச் மேச்சிங் கிரான்ட் கொடுத்து அவற்றின் வருவாயைப் பெருக்கியிருக்கிறோமா? குடிநீர் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க முற்பட்டிருக்கிறோமா என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு தூரம் வரியைப் போட்டு மக்களை வாட்டி கசக்கிப் பிழிய முடிகிறது. ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய செல்வினங்களைக் குறைத்துக்கொண்டு மக்களை வாழவைக்க முடியவில்லை. அரசின் செல்வினங்களைக் குறைத்த

1972 மார்ச் 3]

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

தாகத் தெரியவில்லை. விரயமான செலவுகள் அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. வாரியங்களைப் போட்டு விரயமாக்கக் கூடிய அளவுக்கு நாம் வரிகளைச் சுமத்தியிருக்கிறோம்.

இன்று அதிகமான வரிகளின் காரணமாக விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். எதிர்வரிசையில் உறுப்பினராக இருந்தபொழுது இன்றைய பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் இட்டிலியைக் கொண்டுவந்து காண்பித்தார்கள். இன்றைக்கு நிலை என்ன? காப்பிக்கடைக்குச் சென்றால் சாதாரணமாக 25 பைசா விற்க காப்பி இன்றைக்கு 30 பைசாவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. காரணம் கேட்டால் சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுது “காமராஜ் அண்ணாச்சி கருப்புக்கட்டி விலை என்னாச்சு?” என்று சுவர்களிலே எழுதி விளம்பரம் எல்லாம் செய்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்கரை விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கரை கிடைக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை, ஆசிரியர்கள் பிரச்சனை இப்படி எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லலாம். அவர்கள் அன்றைக்கு எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் அப்படியே இன்றைக்குச் சொன்னாலும் பொருத்தமாக இருக்கும். தொழிலாளர்களின் அரசு இது, மாணவர்களின் அரசு இது, ஆசிரியர்களின் அரசு இது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமானால் இன்றைக்கு தொழிலாளர் போராட்டத்திற்குக் காரணம் என்ன? மாணவர்களின் போராட்டத்திற்குக் காரணம் என்ன? ஆசிரியர்களின் போராட்டத்திற்குக் காரணம் என்ன? தொழிலாளர்களை அடித்து அமர்த்திவிடுகிறார்கள், தொழிலாளர்களை அடித்து நொறுக்கி, அவர்கள் எலும்பை நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். எங்கள் அரசு வந்தால் மாணவர்கள் யாரையும் அடிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆட்சியில் மாணவர்கள் என்ன முறையில் நடத்தப்பட்டார்கள்? முதலமைச்சர் அவர்கள் தூண்டிவிட்டுச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை, அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கும் இயந்திரம் இன்னும் மாறவில்லை. நிர்வாகம் பழைய ரீதியில்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு பல இடங்களிலே

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1972 மார்ச் 3]

வன்முறையிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதை மறுக்க முடியாது. அண்மையில் பாளையங்கோட்டை புனித சவேரியர் கல்லூரியில் நடந்த நிகழ்ச்சி எடுத்துக்காட்டாகும். ஜனநாயகத்தில் கறுப்புக்கொடி காட்டுவது, ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது என்பது இயல்பான செயல்களாகும். அதற்குக்கூட அரசாங்கம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கறுப்புக்கொடி காட்டக்கூடியவர்களை அடித்து நொறுக்க வேண்டும் என்று குண்டர்களைக் கொண்டுவந்து மாணவர்களை அடித்து நொறுக்கி, மண்டையை உடைத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய நிலைகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்க இந்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு குற்றச்சாட்டு. இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் செயல்களை விசாரணை செய்ய வேண்டும். இந்த மாநில நீதிபதியாகயிருந்தாலும் அல்லது வெளி மாநில நீதிபதியாகயிருந்தாலும் சரி விசாரணை செய்ய வேண்டும். விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பொதுவாக மக்கள் மத்தியிலே காணப்படுகிறது. நான் கூறும் ஒரு கருத்து என்னவென்றால், இந்த அரசாங்கத்தின்மீது பல குற்றச்சாட்டுகள், குறிப்பாக எங்குபார்த்தாலும் லஞ்ச ஊழல் காணப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு கூறப்படுகிறது. லஞ்ச ஊழல்கள் என்று சொன்னவுடனே ஆளும் தரப்பில் உள்ளவர்கள் கேட்கக்கூடும், “குறிப்பிட்டு ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்கள்” என்று. நான் சொல்லுகிறேன், எந்தக் காரியத்தை இன்றைக்கு நாம் நடத்த வேண்டுமென்றாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களைக் கொண்டதான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய ஆதரவு இல்லாமல் எந்தக் காரியத்தையும் நடத்த முடியவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கும் அரசு பொதுவாக ஜனநாயக அரசு என்று சொல்ல முடியாது. ஜனநாயக அரசு என்று சொல்ல வேண்டுமானால் Government of the people, by the people and for the people என்று இருக்க வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்குள்ள சூழ்நிலையில், it is the Government of the D.M.K. by the D.M.K. and for the D.M.K. என்ற அடிப்படையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எதிர்வரிசையிலுள்ள என்னைப் போன்றவர்கள் எந்த சிபாரிசையும் சொல்ல முடியாது, அந்த நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

1972 மார்ச் 3]

[திரு. எ. சுவாமிநாஸ்]

பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்துக்கொண்டால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும் இருப்பார்கள், எதிர் வரிசையிலுள்ள உறுப்பினர்களும் இருப்பார்கள். ஆனால் அங்கிருக்கும் சேர்மன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று இருந்தால் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களின் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு எந்தவிதமான வேலையும் செய்வதில்லை. அந்த நிலையில் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த கட்சியாளர்களுக்காகத்தான் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை மாற வேண்டும்.

இன்னொன்று. நாங்கள் அமைச்சர்களிடத்தில் சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் எல்லாம் முதலமைச்சருடைய கருத்துப்படித்தான் நாங்கள் செய்ய முடியும், ஆகவே, முதலமைச்சரைச் சென்று பாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. அண்மையில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் ஒரு தேர்வு நடந்தது. குரூப் 2 சர்வீசிற்கு பல மாணவர்கள் தேர்வு எழுதினார்கள். நான் சொல்வது உண்மையாகவும் இருக்கலாம் அல்லது எனக்குக் கிடைத்த தகவல்கள் தவறாகவும், இருக்கலாம். ஆனால் அதை ஊன்றிக் கவனித்து ஆராய்ந்து தேவைப்பட்டால் விசாரணை செய்து நல்ல முடிவு காண வேண்டுமென்ற பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு என்னைப் போன்றவர்களுடையது அல்ல. ஆகவே, அதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எம்.ஏ. பட்டதாரிகளெல்லாம் தேர்வில் கலந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் நன்கு பரீட்சை எழுதினார்கள். ஹானர்ஸ் படித்த, எம்.ஏ. படித்த பட்டதாரிகள் எழுதினார்கள். என்னிடத்தில் அவர்கள் நிச்சயமாக, இண்டர் லியூ கார்டு வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிக்குறிப்பிட்ட பலருக்கு அப்படி வரவில்லை. பிற்பாடு விசாரித்ததில் ஏதோ நடந்துவிட்டதாக அவர்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். அரசுத் தரப்பிலேதான் செலக்ஷன் நடந்தது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் நடத்தப்படவில்லை என்ற குறைபாட்டைச் சொல்கிறார்கள். அதில் உண்மையிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது.

[1972 மார்ச் 3]

திரு. நா. வீராசாமி : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசும்பொழுது எம்.பி.எஸ்.சியில் அவர்கள் நன்கு பரீட்சை எழுதினார்கள், ஆனாலும் தேர்ச்சி பெறவில்லை, அரசாங்கம் ஏதோ செய்துவிட்டது என்ற முறையில் கூறினார்கள். எம்.பி.எஸ்.சி. ஒரு அட்டானமஸ் பாடி. அப்படியிருக்கும்பொழுது அரசாங்கம் எப்படி தேர்வு முடிவுகளைப்பற்றி மாற்றம் செய்ய முடியும்? இது வேண்டுமென்றே சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டு. அட்டானமஸ் பாடியில் பரீட்சை எழுதிய அவர்களை அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்ல வேண்டும். எந்த அமைச்சர் அல்லது அரசாங்கம் எப்படித் தலையிட்டது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் சார்.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have not given my decision on the point of order. அதற்குள் எழுந்திருக்கிறீர்களே.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : நான் அதற்காகத்தான் சொன்னேன், பரவால் பேசப்படுகிறது என்று. அரசு தரப்பிலே விசாரணை செய்தால் உண்மை நன்கு தெரியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எல்லாம் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது, விசாரணை செய்யுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் ஒரு நீதிபதியை மவுண்ட்ரோட்டில் உட்கார வைத்து யார் யாருடைய புகார்கள் இருக்கின்றன, கொண்டு வாருங்கள் என்று கடை வைப்பதா? குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால் ஒழுங்காகச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிக்கைச் செய்தி களையே ஆதாரமாகக் கொண்டு பேசக்கூடாது என்று சொல்லும் பொழுது பரவலாகப் பேசப்படுகிறது என்று பேசக்கூடாது. பொதுவாக நீதிமன்றங்கள்கூட இப்படிப்பட்ட கூற்றுக்களை ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : அந்தத் தேர்விலே எழுதியவர்களிடம் இப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்கிறது. அவர்கள் எழுதிய விடைத்தாள்களையெல்லாம் பார்த்து சரியாக மார்க் போடப்

1972 மார்ச் 3]

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

பட்டிருக்கிறதா, அவர்கள் கூறுவதில் உண்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்று கணக்கெடுத்து வெளியிட வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, எம்.பி.எஸ்.சி. ஒரு அட்டானமஸ் பாடி என்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு மார்க்குகளைச் சரியாகப் போடுகிறார்களா என்று பார்க்கும் வேலை அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அங்கே பலவிதமான தேர்வுகள் நடக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்தத் தேர்வைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் என்று தெரியவில்லை. கிளாஸ் 1, கிளாஸ் 2, கிளாஸ் 3 என்று நடக்கின்றன. குரூப் 1, குரூப் 2, குரூப் 3 என்று நடக்கின்றன. எதைப்பற்றிச் சொல்கிறார் என்று தெரியவில்லை. அங்கிருக்கும் தேர்வுத் தாள்களைச் சரியா தப்பா என்று பார்க்கும் வேலை அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அப்படி சொல்லும் அளவில் போனால் இன்னும் மோசமான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாக்கப் படுவோம். அந்த விடைத்தாள்களைக் கண்ணால் பார்க்கும் உரிமை கூட எங்களுக்கு இல்லை.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது அதில் அரசு தலையிடாமல் இருந்தாலே போதும் என்றுதான். தலையிடவில்லையென்றால் மகிழ்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசு தலையிடாமல் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லி ஏதோ இதுவரை தலையிட்டது போன்ற குற்றச் சாட்டைக் கிளப்ப வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலையிடாமல் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். இதைச் சொன்னார்கள், இதைத் செய்திருக்கிறார்கள் என்று குற்றச் சாட்டுக்களைக் கூறுவார்களேயானால் பதில் சொல்லலாமே தவிர இனிமேல் தலையிடாமல் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னால், நாங்கள் தினமும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் தலையிட்டு அவர்கள் வேலைக்கு குந்தகம் ஏற்படுத்துவது போன்ற நிலையைச் சொல்ல வேண்டாம்.

இன்னொன்று. எம்.பி.எஸ்.சி.யில் ஒரு லிஸ்ட் கொடுத்தால் அதை அரசாங்கம் திருத்துவதாகயிருந்தால் அது சரியல்ல என்று சொல்லித் திருத்துவதற்குச் சரியான காரணம் காட்டி இந்த அவையின் மேலையின்மீது வைக்க வேண்டுமென்று சட்டம்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 மார்ச் 3]

இருக்கிறது. திருத்தவில்லை, அப்படி திருத்துவதாக இருந்தால் மேஜைமீது வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது தனி அட்டானம்ஸ் பாடியாக உள்ள எம்.பி.எஸ்.சியின்மீது குற்றச்சாட்டுகள் கூறுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : அடுத்தப்படியாக, இன்னொரு குற்றச் சாட்டைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன். கழகத் தோழர்கள் அரசு நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறார்கள் என்று பேசப்படுவது மட்டுமல்ல. அதற்கு ஆதாரமாக அரசு நிர்வாகத்தில் அவர்கள் தலையிடுகிறார்கள் என்பது உண்மையாகும். அதற்கு ஆதாரமாகச் சொல்லப்போனால் இன்றைக் கிருக்கின்ற வட்டச் செயலாளர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வருவதற்கு முன்பு அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை எப்படியிருந்தது, இந்த அரசு பதவி ஏற்றபிறகு இப்பொழுது அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை எப்படி இருக்கிறது. இத்தகையப் பொருளாதார நிலையை அடைய அவர்கள் ஆற்றும் பணி என்ன? தொழில்கள் என்னென்ன? இந்த வருவாய் எப்படி வந்தது என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கேட்டால், எங்கள் பகுதியிலே சொல்வார்கள், அவர்கள் தொழில் என்ன? என்று கேட்டால் ஆள்மேல்க்ருஷி என்று சொல்வார்கள். அதாவது மக்கள் மேல் விவசாயம் செய்வார்கள் என்று சொல்வார்கள். அந்த நிலை நாட்டில் இருக்கிறது. இதற்கு முற்றுப்புள்ளி காண வேண்டும். அரசின் நிர்வாகத்திலே கீழே உள்ள தோழர்கள் தலையிடாமல் இருக்குமாறு பார்க்க இந்த அரசு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் முன்பிருந்த நிலைமை, அவர்கள் ஆற்றும் தொழில். இந்தத் தொழிலிலேயிருந்து இந்தக் குறிப்பிட்ட கால அளவில் அவ்வளவு வருமானம் வர முடியுமா என்று விசாரணை செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, வட்டச் செயலாளர்களின் முன்னாள் அந்தஸ்து என்ன, பொருளாதாரம் என்ன, இன்றைக்குள்ள அந்தஸ்து என்ன. பொருளாதாரம் என்ன என்றெல்லாம் சிலபேர்கள் தங்களை மறந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் சட்ட ரீதியிலே பேசுகின்ற காரணத்தால் நீதிமன்றத்திற்கு யாரும்

1972 மார்ச் 3]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செல்ல முடியாது என்ற தைரியம் ஒன்றை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு எதையும் பேசக்கூடாது. இதே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், குறிப்பிட்ட வட்டச் செயலாளர் பற்றி ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பெயர் சொல்லிக் குறிப்பிட்டு ஆதாரத்தோடு விளக்கத் துணிவு படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்களா?

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : பொதுமேடைகளில் நாங்கள் பேசினால் பேசுகின்ற குறிப்புகளெல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்குக் கிடைத்து இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கிடைத்து, வழக்குப் போட்டால் வழக்குமன்றத்திற்கு வந்து கேவலம், மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். நான் அப்படி பேசவில்லை என்று அப்படிப்பேசிய பலரின்மீது வழக்குபோட்டு அவர்களில் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டவர்களின் பட்டியல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் இந்தச் சபையிலே கேட்டால் வைக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த மாதிரிக் குற்றச்சாட்டு வருகின்ற நேரத்திலே அதைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. இப்படிக் குற்றச்சாட்டு சொல்லும்போது ஆதாரம் இருக்கிறதா. நாங்கள் ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லி ஒருசிலர் மன்னிப்புக் கோரியிருக்கிறார்கள் என்று கூறி நாங்கள் குற்றச்சாட்டையே எடுத்துக் கூறக்கூடாது என்ற கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். இன்று அரசாங்கத்திலே இருக்கின்ற வர்கள் ஒழுங்காக இருக்கிறார்கள் என்று இந்த அரசு கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இன்று அரசாங்கத்திலே இருக்கின்றவர்கள் ஒழுங்காக இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றிப் பேசும்போது சட்டசபையிலே இருக்கும் உறுப்பினர்களைப் பற்றிப் பேசினால் பாதிக்கப்படுகின்ற உறுப்பினர்கள் பதில் சொல்லக்கூடும். வெளியிலே இருப்பவர்கள் தவறு செய்தார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். யார் என்ன தவறு செய்தார்கள் என்று இங்கே சொன்னால்கூட அதன் பேரில் வெளியிலே இருப்பவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 மார்ச் 3]

நிரபராதி என்று நிரூபிக்க முடியாது. சட்டமன்ற முறைகளில் அதற்கு வழிவகை கிடையாது. ஆகவேதான் பொது மேடைகளில் அதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லலாம், அப்படி வெளியே சொல்லப்படுபவைகளை வைத்து வழக்குத் தொடர்ந்தால் நீதிமன்றத்திலே 'நான் சொல்லவில்லை, அப்படி எழுதவில்லை; துணை ஆசிரியர் எழுதினார், இன்னொரு ஆசிரியர் எழுதினார். யாரோ எழுதினார்; அப்படிச் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை' என்று கூறித் தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறார்கள். மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவான முறையில் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் நாணயம் தேவை, நேர்மை தேவை, இதிலே இரண்டு கருத்துகளுக்கு நான் இடம் வைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு கட்சியிலும் சாதாரண மட்டத்திலே இருந்தவர்கள் இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எத்தனை வீடுகள் இருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீதி மன்றங்களில் அமைச்சரவையில் இருப்பவர்களைப் பற்றியோ, கட்சி மட்டத்தில் இருப்பவர்களைப் பற்றியோ கருத்துத் தெரிவித்தால் அதைப் பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குறிப்பிட்டு எதைச் சொன்னாலும் அதைப் பற்றி அரசாங்கம் விசாரிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. பொதுவில் பேச வேண்டாமென்றுதான் சொல்லுகிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த அவை விசாரணை மன்றமாக மாற முடியாது. நாட்டின் நிர்வாகத்தைப் பற்றிய பல விஷயங்களை இந்த மன்றத்திலே பேசலாம். பொதுவான குற்றச்சாட்டுகளாகப் பேசுவது நல்லதல்ல. ஆதாரத்தோடு பேசுவது நல்லது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முதலமைச்சர் அவர்கள், குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லிவிட்டு மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுத்தவர்களின் பட்டியலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். யார் அப்படி மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுத்தார்கள் என்ற பட்டியலை இந்தச் சட்டசபையிலேயே வெளியிட்டால் நல்லது.

1972 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவ்வாறு தவறாகப் பேசிய ஒரு அம்மையார் மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுத்தார்கள். தாங்கள் அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள ஒருவர். ரமணிபாயோ, கிருஷ்ணபாயோ தெரியவில்லை. இப்போது அந்தப் பெயர்கள் ஞாபகத்தில் இல்லை. பதில் அளிக்கும்போது பட்டியலைக் கொண்டு வந்து படிக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இப்படி மறைமுகமாகப் பேச வேண்டியதில்லை. . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ரமணிபாய் மீது தொடுக்கப் பட்ட வழக்கு யாரோ லஞ்சம் வாங்கினார்கள் என்று சொன்னதற்காகத் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கு அல்ல. போலீஸ் கமிஷனரைப் பற்றி, நிர்வாகத்தைப் பற்றிப் பேசியதற்காகத் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கு. இதை வைத்துக்கொண்டு ஏதோ மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுத்தார்கள் என்று மக்கள் மத்தியில் பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுத்தவர் யார் என்ற பெயரைத் தாங்களே தெளிவாகத் தெரிவித்ததற்காக நன்றி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுத்தது நிர்வாகத்தைப் பற்றிப் பேசியதற்காகவா அல்லது ஊழல்களைப் பற்றிப் பேசியதற்காகவா என்ற எல்லா விவரங்களையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் விவரமாக இந்தச் சபையிலே சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஊழலோ, லஞ்சமோ, அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. தவறான கருத்தை வெளியிலே சொல்லி வழக்குப் போட்ட பிறகு நீதி மன்றத்தில் மன்னிப்புக் கடிதம் கொடுத்தார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: 1947-ல் இருந்தே விசாரணை நடத்த முதலமைச்சர் அவர்கள் தயாரா என்ற கேள்விக் குறி இப்போது எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விசாரணையை நடத்தினால் இரண்டு தரப்புக்கும் நல்லது. அன்று ஆண்டு கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் நல்லது, இன்று ஆண்டு கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் நல்லது.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1972 மார்ச் 3]

ரைஸ் மில் லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு பப்ளிக் ஹெல்த் ஆபீசரிடமிருந்து அனுமதி பெறவேண்டும். கன்னியாகுமரி பப்ளிக் ஹெல்த் ஆபீசர் இம்மாதிரி ரைஸ் மில் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் பணம் பறித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அதிகாரி ஒருவர் லஞ்சம் வாங்கினார் என்று சொல்லுகிறார் என்று கருதுகிறேன். டி.எச்.ஓ.வுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரம் கிடையாது. கலெக்டருக்குத்தான் அந்த அதிகாரம், பெல்ட் ஏரியாவுக்கு மட்டும்தான். அங்கிருந்து சிபாரிசு செய்து அரசாங்கத்திற்கு வந்த பிறகு அரசாங்கத்தான் அனுமதி கொடுத்து வருகிறது. எந்த அதிகாரி தவறு செய்தார் என்று மன்றத்தில் சொல்லாவிட்டாலும் கூட எழுதிக் கொடுத்தால் நல்லது. அதுவும் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்த அதிகாரியைச் சும்மா விடக்கூடாது. யார் அந்த அதிகாரி என்று எழுதிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : எழுதிக் கொடுக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் தங்களுடைய ஈட்டுப்படி எல்லாம் உயரும், சலுகைகள் கிடைக்கும் என்று என்.ஜி.ஓக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். சேலத்தில் நடந்த மாநாட்டில் முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்ததாக பத்திரிகையில் படித்தேன். இப்போது அவர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஏதோ வீட்டு வாடகைப்படி ஓரளவுக்கு திட்டமிட்டப்படி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எல்லா செலவையும் இதர வீட்டு வாடகையைப் பார்க்கும்போது சென்னை நகரத்தைப் போலவே மற்ற நகரங்களிலும் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. சென்னையில் கூட சில பொருள்களை மலிவாக வாங்கலாம். நாகர்கோயில், கோவை போன்ற நகரங்களில் அவ்வாறு வாங்க முடியாது. ஆகவே, வீட்டு வாடகைப் படியை எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு மருந்து

1972 மார்ச் 3] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

படியும் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். நாம் நிறைய வரி போட்டிருப்பதால் வருவாயும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு கிடைக்கும் அளவு அலவன்ஸ் கொடுப்பதிலே கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது.

அந்தரங்க லைபல் சிஸ்டம் ஒழிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். பதவி உயர்வு கொடுக்கும்போது சீனியாரிடியை வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். தகுதி படைத்திருந்தால், படிப்பும் இருக்குமானால் சீனியாரிடிப்படி பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைகள் பொருத்தமாக இல்லை. பட்டப் படிப்பு படித்தவர்களுக்கு இன்னொரு துறையில் கொடுக்கப்படுகின்ற அடிப்படையில் கூட சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை ஆராய்ந்து கொடுக்க கமிஷனை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையில்லை. இந்த பட்ஜெட்டில் கூட அவர்களுக்கு எந்த மாதிரி ஊதியம் கொடுப்போம் என்று தெரிவித்திருக்கலாம்.

இந்த பட்ஜெட் உரையில் முக்கியமாகப் பேசப்பட்டிருப்பது மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி பற்றியதாகும். முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றி வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். பல அதிகாரங்கள் இருந்தால் நல்ல முறையில் ஆட்சியை நடத்த முடியும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி கேட்கிற குரல் 'அடைந்தால் திராவிட நாடு' இல்லையேல் 'சுடுகாடு' என்ற ஒலி கிளப்பப்பட்ட அதே துப்பாக்கிக் குழாயிலிருந்து வெளிவருவதால் அதில் பிரிவினை மனப்பான்மை இருக்கிறதோ என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரத்தை அதிகமாகக் கேட்கிறோமே தவிர, வேறல்ல என்று தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறார். அதற்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி.

இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று முன்னால் குரல் கொடுத்தவர்கள். இப்போது தமிழகத்திலே வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களுக்குச் சரியான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவில்லை. பதினான்கு அமைச்சர்கள் உள்ள அவையில் மூன்று அமைச்சர்கள்தான் இருக்கிறார்கள்.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1972 மார்ச் 3]

கிராமங்கள், எந்தப் பெரிய வேலைத் திட்டங்களும் அந்தப் பகுதிகளில் தொடங்கப்படவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் “மாவட்ட” சுயாட்சி கேட்டால் என்ன என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. அந்த மாவட்ட கலெக்டருக்கும் வளர்ச்சி மன்றத்திற்கும் அதிகாரமே இல்லை. எதற்கெடுத்தாலும் சென்னையை நாடித்தான் வர வேண்டும். ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னாலும் இங்குதான் அனுமதி பெறவேண்டும். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திற்கு ஒருவித அதிகாரமும் கிடையாது. அதிகாரம் பூராவும் இங்கே குவிந்து கிடக்கிறது.

ஆகவே, பிற மாநிலங்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகவாவது தங்கள் அதிகாரங்களைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் கூடுதல் அதிகாரங்கள் கொடுத்து ஒரு வழி காட்ட வேண்டும். அப்படி வழி காட்டினால்தான் இந்த மாநில சுயாட்சிக் குரல் எழுப்புவதற்கு பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் உள்ளன. அங்குள்ள ஏராளமான பள்ளிக் கூடங்கள் எல்லாம் ஓலைக் கட்டடங்களில்தான் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நல்ல கட்டடங்கள் கட்டப்படவில்லை. பல காலமாக இதைப் பற்றிச் சொல்லி வருகிறோம். இந்த மன்றத்தில், இந்த அரசாங்கம் மட்டுமல்ல. முன்பிருந்த அரசாங்கத்தினிடம் கூட இதைப் பற்றி நாங்கள் வாதாடியிருக்கிறோம். ஆயினும் கட்டடங்கள் அவற்றிற்கு கட்டப்படவில்லை. பல பள்ளிக்கூடங்களும் ஓலைக் கட்டடங்களில்தான் இருக்கின்றன. மழை பெய்தால் ஒழுக்கக் கூடிய அக்கட்டடங்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவாவது மாற்றி அமைப்பதற்கு வழி வகை காண வேண்டும்.

அதே போல் பஞ்சாயத்துப் பிரிவினை. இதை அரசு முக்கியமாக ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். சில கிராமங்களில் 500 ஜனத்தொகை கொண்டதாகயிருக்கும். சில 5,000 ஜனத்தொகை கொண்டதாக இருக்கும். 500 ஜனத்தொகை கொண்ட பஞ்சாயத்து அமைப்பு வருவாய் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட

1972 மார்ச் 3]

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

வில்லை. எவை எவை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்க அருகதை உள்ளனவோ அவை நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. நகரப் பஞ்சாயத்தாக இருக்க வேண்டியவை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்றப் பட்டிருக்கின்றன. இப்படி, ஒரே குழப்படியாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக சில பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்தக் கூடிய அளவிற்குக் கூட வருவாய் இல்லாத ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இது பற்றி எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களும் தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் நகரப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கும் மாச்சிங் கிரான்ட் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். காரணம் அங்கு பணியாற்றுகிற வேலையாட்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கக் கூட அவர்களுக்கு வருவாய் இல்லை. ஆகவே இதை மாற்றியமைக்கிற காலம் வரையில் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் சரிவர இயங்க எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குமே அரசாங்கம் மாச்சிங் கிரான்ட் வழங்குவதற்கு அனுமதி நல்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, குடிநீர் திட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் தண்ணீர் இருந்தாலும் கூட குடிக்க நல்ல தண்ணீர் கிடையாது. குடிப்பதற்கு நல்ல தண்ணீர் வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் தக்கலை நகரத்திற்கும், குளச்சல் நகரத்திற்கும். அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கும் மாம்பழத் துறை ஆற்றில் ஒரு அணை கட்டி நீர் கொண்டு செல்ல வசதி இருக்கிறது. அத்திட்டம் பல ஆண்டுகளாக அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முற்பட வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முழுக்க முழுக்க ஒரு விவசாய மாவட்டமாகும். நெற்பயிர், பழ வகைகள், ரப்பர், தேயிலை போன்ற எல்லா விதமான பயிர்களையும் கொண்ட அந்த மாவட்டத்திற்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி தேவை, தேவை என்று பன்முறை இந்த மன்றத்தில் எல்லா உறுப்பினர்களாலும் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை வந்துவிடும் என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அந்த ரப்பர் தொழிற்சாலை இப்போது இராமநாதபுரம்

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1972 மார்ச் 3]

மாவட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டு விட்டது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தொழிற்சாலைகள் வரவேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அங்கு ரப்பர் தொழிற்சாலை சரிவர இயங்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கான மூலப்பொருள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிடைக்கிறது. அங்கிருந்து மூலப் பொருளை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்தால்தான் அங்கு இத்தொழிற்சாலை இயங்க முடியும். இதையும் ஊன்றிக் கவனித்து அந்த ரப்பர் தொழிற்சாலையை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தொடங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மீன்பிடித் துறைமுகம். மீன்பிடித் துறைமுகம் குளச்சலில் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக டிரான்ஸ்போர்ட் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் கன்னியாகுமரி யூனிட்டில் உள்ளவர்களுக்கு ஒருவிதமான சம்பளம், பயணப்படி, பஞ்சப்படி என்றும் மற்ற யூனிட்களில் உள்ளவர்களுக்கு ஒருவிதமாகவும் வழங்கப்படுகிறது. மின்னல் விரைவு வண்டி நாகர்கோவிலிலிருந்து சென்னைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நாகர்கோவிலிலிருந்து நான்கு மணிக்கு புறப்பட்டால் ட்ரைவ் 230 மைல்கள் ஒரேயியாக அந்த வண்டியை ஓட்ட வேண்டுமென்று ஆணை இருக்கிறது. அவர் நாகர்கோவில் இருந்து திருச்சி வரையில் ஓட்ட வேண்டும். பின்னர் திருச்சியில் இருந்து வேறு ஒரு ட்ரைவர் விழுப்புரம் வரையில், 100 மைல் வந்தால் போதும். திருச்சியில் வண்டியை எடுக்கிற ட்ரைவர் சென்னை யூனிட்டைச் சேர்ந்தவர். நாகர்கோவில் இருந்து வருகிற ட்ரைவர் 230 மைல்கள் ஒரேயடியாக ஓட்ட வேண்டுமென்று ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் சென்னை யூனிட்டைச் சேர்ந்தவர் 100 மைல் ஓட்டினால் போதும் என்று ஆணை இருக்கிறது. இந்த வேறுபாட்டை அகற்ற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பஸ் பாடிகள் கட்டும் ஒரு தொழிலகம் இருக்கிறது. இராணித் தோட்டத்தில், அங்கு கட்டுகின்ற பாடிக்கும் இங்கு க்ரோம்பேட்டில் கட்டுகிற

1972 மார்ச் 3]

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

பாடிக்கும் ஆகக்கூடிய செலவைப் பார்த்தால் பாடி ஒன்றுக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் வேறுபாடு இருக்கிறது. இந்த வேறுபாட்டின் காரணத்தினால்தான் சொல்கிறேன். இராணித் தோட்டத்தில் உள்ள தொழிற்சாலையில் அதிகப்படியான பாடிகள் கட்டினால் அரசாங்கத்திற்கு நிறைய லாபம் வரும் என்று. இதை ஊன்றிக் கவனித்து அத் தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்தி அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.
(மணியடிக்கப்பட்டது.)

ஆக, இப்படி பல பல பிரச்சினைகள் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவர் அவர்களே, பொது வாழ்க்கையில் நீண்ட காலம் இருக்கிறவன் என்ற முறையில் மிகமிகப் பெருமையோடு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி நான் பேச முன்வருகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த நண்பர் அவர்கள் பல பிரச்சினைகள் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் வரிக் கொள்கை பற்றி எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில் அவர்கள் தங்கள் சொந்தக் கொள்கையைச் சொல்கிறார்களா அல்லது ஒரு அரசியல் கட்சியின் கொள்கையைச் சொல்கிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

இன்றைய தினம் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் தரப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை கடந்த ஆண்டு பற்றாக்குறை 15.87 கோடி என்ற நிலையிலிருந்து மாறி 1.74 கோடி உபரி என்ற சூழ்நிலையில் கடந்த ஆண்டு வரவு-செலவு முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு தரும் கடன் 45 கோடி, திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் 53 கோடியாக அதாவது எட்டு கோடி கூடுதலாக நாம் செலுத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் மாநில மூலதனச் செலவை நாமே சரிக்கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலையில் பெரும் செலவு எதையும் குறைக்காமல் ரிசர்வ் வங்கியிடம் ஏற்பட்டுள்ள அதிக பற்று பற்றியும் கவனத்தில் கொண்டு மத்திய அரசிடமிருந்து

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1972 மார்ச் 3]

உதவி கிட்டாத சூழ்நிலையில் இந்தியாவிலேயே நெல் உற்பத்தியில் முதல் இடம் பெற்றிருப்பது தமிழ் நாடு என்ற புகழாரத்தை இந்திய அரசு சூட்டுகின்ற நிலையில் வேளாண்மைக்காக கூட்டுறவுத் துறை வாயிலாக 1966-67-ல் 31 கோடிதான் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது என்ற நிலைமை மாறி இன்றைய தினம் 61 கோடி ரூபாய் அதாவது இரண்டு மடங்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கப் படுகிறது என்ற சூழ்நிலையில் நீண்ட கால வசதிக் கடன் விவசாயிகளுக்கு 66-67-ல் 3 கோடி தரப்பட்டது என்று சொன்னால் இன்றைய தினம் பத்து மடங்கு அதிகமாக 30 கோடி ரூபாய் நீண்ட கால வசதிக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற நிலைமையில் பாசன வசதிக்கு என்று 1966-67-ல் 7 கோடிதான் அளிக்கப்பட்டது. இப்போது இரண்டு மடங்கு அதிகமாக அதாவது 14 கோடி ரூபாய் ஆக அதிகமாக ஆகியிருக்கிற ஏற்பாட்டினையும் தந்து, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இந்த ஆண்டுக்குள்ளே மின்வசதி கிடைக்கும் என்ற பூரிப்பான செய்தியையும் அளித்து, சாலைப் போக்குவரத்திற்கு முன்பு இருந்ததை விட இப்போது இரண்டு மடங்கு செலவு அதிகமாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற தகவலையும் அளித்து, 1,500 பேர்கள் வாழ்கிற எல்லாக் கிராமங்களையும், தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற எல்லா குக்கிராமங்களையும் முக்கிய சாலைகளோடு இணைக்கும் திட்டத்தோடு மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு என்று 1966-67-ல் 16 கோடி ரூபாய் செலவழித்தார்கள் என்ற நிலைமை மாறி இப்போது 34 கோடி ரூபாய் செலவிடப் போகிறோம் என்ற இரண்டு மடங்கு இனிப்பான செய்தியையும் சொல்லி கல்விக்காக என்று 1967-68-ல் 53 கோடி ரூபாய் தான் செலவிடப்பட்டது. ஆனால் இப்போது 90 கோடி ரூபாய், அதாவது கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்ற செய்தியோடு ஹரிஜன நலத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் 1966-67-ல் 3 கோடி ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டது, ஆனால் வருகிற ஆண்டில் 9 கோடி ரூபாய், அதாவது மூன்று மடங்கு அதிகமாக செலவழிக்க இருக்கிறோம் என்ற தகவலையும் அளித்து, அதே நேரத்தில், பிற்பட்டோர் நலனுக்கு என்று 1966-67-ல் ரூ. 90 லட்சம்தான் செலவிடப்பட்டது, ஆனால் இந்த ஆண்டு ரூ. 5 கோடி—கிட்டத்தட்ட 5 மடங்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்ற செய்தியையும் சொல்லி, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு என்று 1966-67-ல் ரூ. 1½ கோடிதான் செல

1972 மார்ச் 3] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

விடப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு ரூ. 2½ கோடி—ஒரு மடங்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்று தெரிவித்து, அது மட்டுமின்றி, அரசு அலுவலாளர்களுக்கு ரூ. 23 கோடி அதிகமாக ஊதியம் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறதோடு மட்டுமின்றி, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் வாயிலாக மேலும் ரூ. 1.82 கோடி வாடகை ஈட்டுத் தொகையாக அறிவிக்கப்பட இருக்கிறது என்ற இனிமையான செய்தியோடு இவ்வளவு ஏற்பாடுகள் செய்த பின்னரும், புதிய வரிகள் இல்லாமல், ரூ. 2.49 கோடி உபரியாக ஒரு நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த எங்களுடைய தலைவரையும், அவரைத் தலைவராகக் கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பெருமையையும், அந்த முன்னேற்ற கழகத்திலே சாதாரண தொண்டர்களாக இருக்கிறோமே என்ற பூரிப்பையும் நான் பெறுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வரிகள் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கின்றன என்று திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அவர்கள் வரிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்களா அல்லது எதைச் சொன்னார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகுதான் 'டைரக்ட் டாக்ஸேஷன்' என்றத் துறையில் சலுகைகள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. 'டைரக்ட் டாக்ஸேஷன்' தான் எப்போதும் பொதுமக்களை நேரடியாக பாதிப்பதாகும். அந்த வரிகளில், குறிப்பாக, புஞ்சை நிலத்திற்கு நாங்கள் வரி விலக்கு தந்து இருக்கிறோம். புஞ்சை நிலத்திற்கு வரியில்லை என்று சொல்லி யிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. யார் தாங்கக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் மீது மட்டும் நாம் அதிகமாக வரிகள் போட்டோம். அப்படிப் போட்டு, அங்கே சேருகிற பணத்தை அரசாங்க கஜானாவிற்கு கொண்டு வந்து அதன் மூலம் பெரும் பணியாற்றுகிறோம் என்பதை நாட்டிலே உள்ளவர்கள் அனைவரும் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு இரண்டு இனங்களில் வரி என்று காண்பிக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அதனால் யாரும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். சுகம் தேடுகிறவர்களுக்குத்தான் அந்த பாதிப்பு அதிகமாக இருக்கும். பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கும்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1972 மார்ச் 3]

பல விதமாகப் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசானது ஓவர் டிராப்ட் வாங்கிவிட்டது. கண்டிராக்டர்களுக்கு பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. இப்படியெல்லாம் பேசப்பட்ட சூழ்நிலையில், இவ்வளவு வசதிகள் ஏராளமான சலுகைகள் வழங்கப்பட்டு, எல்லாத் துறைகளிலும் 2 மடங்கு, 3 மடங்கு, 5 மடங்கு, 10 மடங்கு என்று அதிகமாக தொகைகளை ஒதுக்கித் தந்த பிறகும் கிட்டத்தட்ட ரூ. 3 கோடி உபரியாக ஒரு நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், நாட்டிலுள்ள பொருளாதார நிபுணர்கள், நாட்டிலுள்ள வளர்ச்சியை சரியாக அளவுகோல் போட்டு கணக்கெடுத்துப் பார்ப்பவர்கள் நிச்சயமாக பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இவ்வளவு உன்னதமான நிதி நிலை அறிக்கையை, உபரி நிதி நிலை அறிக்கையை, வரி இல்லாத நிதிநிலை அறிக்கையை, மக்களுடைய வாழ்வில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ள நிதி நிலை அறிக்கையை மட்டும் சமர்ப்பித்து விடாமல், நம்முடைய தலைவரவர்கள் சமுதாய சம்பந்தமாகவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்தப் பொருளாதார கொள்கையை தன்னகத்தே கொண்டு வளர்ந்து வருகிறதோ அதையும் வெளிப்படுத்துகிற வகையிலும், அவர்கள் வெளியிட்டு இருக்கிற சீர்திருத்தங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. சமதர்மத்தை விரும்பும் யாரும் இதை வரவேற்காமல் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

நிலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திட்டங்கள், அதிலும் குறிப்பாக வீட்டு மனைகளை விவசாயிகளுக்கு சொந்தமாக்கப்படும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பதும், அறக்கட்டளைகள் சொத்தெல்லாம் பொதுவாக எடுக்கப்படும் என்று அவர்கள் அறிவித்திருப்பதும், கடன் நிவாரணம் தந்து இருப்பதும், அவைகள் மட்டுமின்றி, இந்த ஆண்டிலேயே பஸ்களை தேசியவுடமையாக்கியிருப்பதும். இவைகள் எல்லாம் சமதர்ம திட்டங்கள் என்று யாரும் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. நிச்சயமாக மரியாதைக்குரிய காமராஜர் போன்ற தலைவர்கள் அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் ஒரு கணநேரம் எண்ணிப்பார்ப்பார்களேயானால், இவைகளைப் பற்றியெல்லாம்

1972 மார்ச் 3] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கடந்த 40 ஆண்டு காலமாக சொல்லிவந்தோமே, ஆனால் செய்ய முடியவில்லையே, முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இன்றையதினம் செய்கிறார்களே என்று மனமார பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

ஆனால் முன்னேற்றக் கழக அரசு இதைச் செய்கிறது என்ற காரணத்தாலோ என்னவோ, அல்லது சரிந்து போய்க் கொண்டிருக்கிற தன்னுடைய கட்சியை நிலைநாட்டவேண்டுமென்ற கருத்தினாலோ என்னவோ, அவர்கள் இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் செய்து வரும் திட்டங்களைப் பற்றி விளக்குவதற்குப் பதிலாக, திசை திருப்புகிற வழியில் அந்த பெரிய மனிதர் இன்றைய தினம் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். பஸ்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் செய்யவில்லை. இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத்திலும் பஸ் பிரபுக்களின் கொட்டம் அடக்கப்பட்டிருக்கிறதா, தமிழ் நாட்டைத் தவிர. அதைபோல் நில சீர்திருத்தத்தைப் பற்றியும்.....

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : குஜராத் மாநிலத்தில் பஸ்கள் முழுமையாக தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : குஜராத்நிலே ஆக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே எந்த நிலையில் ஆக்கப்பட்டது என்ற விவரம் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் தமிழ் நாடு அளவுக்கு நாங்கள் செய்த அளவுக்கு செய்யவில்லையே, செய்ய முடிந்ததா? சோஷலிசம், ஆவடி சோசலிஷம், மாடல் சோசலிஷம் என்று பேச முடிந்ததே தவிர, 25 ஆண்டுகாலம் அரசு கட்டிலில் இருந்தீர்களே செய்ய முடிந்ததா? நிலப்பிரபுக்களின் வசம் இருக்கிற நிலத்தை யெல்லாம் எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி சட்டம் போட்டார்கள். அதைச் சரிவர செய்ய முடிந்ததா? அவர்கள் 600 ஏக்கர் வரை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் இந்த ஆட்சி காலத்தில் தான், இந்த சோசலிச மாற்றத்தை நிலைநாட்ட முடிந்தது. என்னைப்பொறுத்தவரையில் சொல்லிக்கொள்வேன், இன்றையதினம் முன்னேற்ற கழக ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலேதான் பஸ் அதிபர்களின் ஆணவத்தையும், நிலப்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1972 மார்ச் 3]

பிரபுக்களின் கொட்டத்தையும் அடக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சாதாரண மக்கள் பல வசதிகளை பெறக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய மாறுதலை, சமதர்மத்தை நிலைநாட்டும் வகையில் செய்து இருக்கும் ஆட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி தான் என்பதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

ஊழல். ஊழல் என்று பேசுகிறார்கள். அங்கே ஊழல், இங்கே ஊழல் என்று பேசுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு மட்டும் பேசவில்லை. கடந்த ஆண்டு நடந்த தேர்தலின் போது—10 மாதங்களுக்கு முன்பே—பெருமதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள், தனியாக அல்ல, பெருமதிப்பிற்குரிய இராஜாஜியையும் சேர்த்துக்கொண்டு, அவர் மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு, அனுசரணையாக இருக்கும். எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் வைத்துக்கொண்டு, அங்கே ஊழல், இங்கே ஊழல், இந்த வட்டத்தில் ஊழல், அந்த மாவட்டத்தில் ஊழல் என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதை மக்களும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். கேட்டுக்கொண்டிருந்த மக்கள் என்ன செய்தார்கள்? நாங்கள் சொன்ன வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றினோம் என்று கருதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை நம்பி, அதை மதித்து முன்னேவிட அதிகமான உறுப்பினர்களை இந்த மன்றத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகும் இப்போது மற்ற பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசாமல் ஊழல், ஊழல் என்றே பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன், சொல்லவும் ஆசைப்படுகிறேன். ஊழல் என்ற வாசகம், இதே மாமன்றத்திலே அநேகமாக இதே இடத்திலே நின்று 1950-ல் திரு. பிரகாசம் அவர்கள் உங்கள் மீது குற்றச் சாட்டை வீசினார்கள். அவைகளை எடுத்துப் பார்த்தாலே, நமக்குச் சொல்வதற்குக் கூட வாய் கூசுகிறது. பெரியவர் குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் மந்திரி சபையில் இருந்த எல்லா மந்திரிகளைப் பற்றியும் அன்றையதினம் திரு. பிரகாசம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களிலே சிலர் இறந்துவிட்ட காரணத்தாலும், சில பேர் பெரிய - இடத்தில் இருக்கிற காரணத்தாலும், அவைகளைப் பற்றி விளக்க விரும்பவில்லை.

1972 மார்ச் 3] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

ஆனால் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் பெரிய தலைவர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்கள் கூட மந்திரியாக இருந்தார்கள், அவர்களைப் பற்றிக்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள், திரு. பிரகாசம் அவர்கள். திரிபுரகந்தரி பஸ், அந்த பஸ்ஸின் பெயரைச் சொன்னாலே புரியும் என்று நினைக்கிறேன். செங்கற்பட்டில் ஓடும் பஸ் என்றும், அந்த பஸ்ஸுக்கு எப்படி பர்மிட் கொடுக்கப்பட்டது என்பதையும் திரு. பிரகாசம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னொருவர் ஸ்டீல் பர்மிட் எப்படி கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றியும், சிமிண்ட் பர்மிட் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றியும், குண்டூரில் ஒரு மார்க்கெட் காண்டிராக்ட் விட என்ன முறை பின்பற்றப்பட்டது என்பதைப் பற்றியும், இன்னொருவர், ரேடியம் ஊசி ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு சப்ளை செய்தது எப்படி என்பதைப் பற்றியும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1950 டிசம்பர் 14-ம் நாள் இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தயவுசெய்து அந்தப் பழைய ஏடுகளை படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி பேசப்பட்டது மட்டுமல்ல, அப்படி பேசப்பட்ட நேரங்களில் அவர்கள் தந்த பதிலை நான் வாசிக்க விரும்பவில்லை.

“கோடிக்கணக்கான திட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் நடந்துவிட்ட தவறுகளை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுவதை வைத்துக்கொண்டு. எங்கே பார்த்தாலும் லஞ்சம்; லஞ்சம் இல்லாத இடம் எங்கே என்று பேசுவது சரியாகாது. அப்படிச் சொல்லுவதனாலே என்ன பிரயோசனம் ஏற்படப் போகிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதுவரையில் லஞ்சம் வாங்காமல் உழைக்கின்றவர்களுக்கும் ‘எங்கேயும் லஞ்சம்! நாழும் ஏன் வாங்கக்கூடாது என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றும். எந்த இடத்தில் லஞ்சம் வாங்கப் பட்டது என்று குறிப்பாகச் சொன்னால் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும்” என்று நான் சொல்லவில்லை, 1957-58-ல் பட்ஜெட் உரைக்கு பதிலளித்த, பெருமைக்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், முதல்வர் காமராஜர் அவர்கள் சார்பில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு இராம. அரங்கண்ணல்] [1972 மார்ச் 3]

இப்படியெல்லாம் பேசும் நேரத்தில் ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஊழல், லஞ்சம் என்று சொன்னால் எங்கே யார் என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினால், நிச்சயமாக அவற்றைக் களைவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். பிரகாசம் அவர்கள் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சாட்டிய நேரத்தில், அப்பொழுது பிரதமராக இருந்த திரு. குமாரசாமி ராஜா அவர்களுக்கு முதலிலே எழுதி, காரணங்களோடு, இந்த இந்த இடத்தில், இந்த இந்த எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., மந்திரி இப்படி இப்படிச் செய்தார் என்று எழுதி அனுப்பினார்கள். அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியதன் பேரில், அவைமூன் கொண்டு வந்தார்கள். அதே போல ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் பிரதமராக இருந்த நேரத்தில் புகார்கள் எழுப்பப்பட்டன. பொருப்பான ஒரு அமைச்சர் மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, அந்த அமைச்சரை வேறொரு இடத்தில் போகச் சொன்னார்கள் என்பதும் சிலருக்கு நினைவிருக்கலாம்.

திரு. காமராஜர் அவர்கள் மரியாதைக்கு உரியவர்கள். அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் கவலையில்லை. எங்கள் முதல்வர் சொன்னார்கள், அவர்கள் மரியாதைக்கு உரியவர்கள், வயதிலே மூத்தவர், அபைவசாலி, அவர்களுடைய வாழ்த்தைகளுக்கு நான் மதிப்புக் கொடுக்கிறேன் என்றும், அவர்கள் எங்கே குற்றம், யார் தவறு செய்தார்கள் என்று எனக்கு எழுதியனுப்பினால், நான் விசாரிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி எங்கள் முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், யார் மீதாவது குற்றங்களைக் கண்டால் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுக்கு எழுதியனுப்பினால் அதை விசாரிக்காமல் இருக்கமாட்டார்கள். உண்மையைக் கண்டறிந்து, நண்பர்களானாலும் பரிகாரத்தைக் காணத் தயங்கமாட்டார்கள் என்று மன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி. இன்றையதினம் இந்தியாவிலேயே இல்லாத பதுமையை நாம் செய்திருக்கிறோம். நம்முடைய மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். அரசியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி.கள், அமைச்சர்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தங்கள் தங்களுடைய

1972 மார்ச் 3] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

சொத்து விவரத்தை, வருமான விவரத்தை சட்ட மன்றத்திலே வைக்கவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே எந்த மாநில சட்ட மன்றத்திலும் அப்படிப்பட்ட முடிவு ஒன்று எடுக்கப்படவில்லை. பாராளுமன்றத்திலும் அப்படிப்பட்ட முடிவு எடுக்கப்படவில்லை, வேறு எங்கும் அப்படிச் செய்திருப்பது கிடையாது. நம் மன்றத்திலே முடிவு எடுத்து, விவரங்களை எல்லோருடைய பார்வைக்கும் வைக்கப்படுகிறது. அதில் யாருக்காவது சந்தேகம் இருந்தால், அதை முதல் அமைச்சருக்கு எழுதி அனுப்பினால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அன்றும் சொன்னோம், இன்றும் சொல்கிறோம், அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். நியாயமான முறையில், மக்களை ஏமாற்றாமல், மக்களை வதைக்காமல், நல்ல நிர்வாகத்தை நிறுவ வேண்டும் என்பதே எங்களுடைய கருத்தாக இருக்கிறது. சொல்கிறார்கள், 'அவன் வளர்ந்துவிட்டான், இவன் வளர்ந்துவிட்டான், வட்டச் செயலாளர் வளர்ந்து விட்டார், மாவட்டச் செயலாளர் வளர்ந்து விட்டார்' என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே, இப்படிச் சொல்கிறவர்கள் தங்களையும் எண்ணிப்பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குற்றம் சாட்டும் போது, பெருந்தலைவர்களிலிருந்து சாதாரணத் தலைவர்கள் வரையில், இப்படிச் சாட்டும் நேரத்தில், இதன் காரணமாக நல்ல அரசியலை உருவாக்க முடியுமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்துப் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பெரிய குற்றச்சாட்டு, 'முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறார்கள். போலீசாளை மிரட்டுகிறார்கள்; அரசாங்கத் தலைமை அலுவலகங்கள் முன்னேற்றக் கழகத் தலைமையகங்களாக இருக்கின்றன' என்று இப்படியெல்லாம் பேசப்படுகிறது. மாவட்டத் தலைவர்களை வட்டச் செயலாளர்கள் உத்தரவு இடுகிறார்கள் என்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி நிறுவப்பட்ட போது, அருகாமையில் உள்ள மைதானத்தில், அதிகாரிகளையும் அலுவலகர்களையும் கூட்டிவைத்துக் கொண்டு, எங்களையெல்லாம் ஆளக்கூடிய பேரறிஞர் அண்ணா தெளிவாகச் சொன்னார்கள். எந்த அதிகாரியாவது முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1972 மார்ச் 3]

கிரார்கள் என்ற காரணத்திற்காக நியாயத்தை மறந்து செயல்படுகிறார்களோ அந்த அதிகாரிகளை, நான் மதிக்கவும் மாட்டேன், ஏற்கவும் மாட்டேன் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அடுத்தப்படியாக போலீஸ் அதிகாரிகளைக் கூட்டிவைத்துக் கொண்டு ஏதாவது அரசியல் குறுக்கீடு வந்தால், அதற்கு நீங்கள் தலை வணங்கவேண்டாம், நியாயம் எதுவோ அதையே செய்யுங்கள் என்று அண்ணா அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே வழியில் அவருக்குப் பின்னால் வந்திருக்கும் கலைஞர் அவர்களும் அதே முறையைக் கையாண்டு, அதே அறிவிப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். கலெக்டர்கள் மாநாடு கூடிய நேரத்திலும், போலீஸ் அதிகாரிகள் மாநாடு கூடிய நேரத்திலும், அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கும் அறிவிப்புகள் அத்தனையிலும், பார் தலையிட்டாலும், எந்த அரசியல்வாதி தலையிட்டாலும், எனக்கு வேண்டியவன் சொன்னாலும் அதற்கு இடம் கொடாமல், நியாயத்தின் பால் நின்று செயலாற்றுவதற்கு என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எல்லாப் பத்திரிக்கைகளிலும் வந்திருக்கிறது. யாரும் பார்க்க முடியும். எங்காவது, யாராவது செய்து ஒன்றிரண்டு தவறுகள் இருக்கலாம். அந்தத் தகவல்களை அவர்களுக்கு எழுதியனுப்பினால், அதன் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், சட்ட மன்றத்திலே அதை எடுத்துப் பேச நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பு, வசதி நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால் பொதுவாக, ஒரு புழுதியைக் கிளப்பி விடுவது என்பது சரியாகாது. 'தெரியுமா, எப்படி இருந்தவன். எப்படி வளர்ந்து விட்டிருக்கிறான்' என்கிறார்கள். மக்கள் வளர வேண்டும் என்றுதான் நாம் காரியங்கள் செய்கிறோம். ஆனால் வளருவது எந்த வகையில் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். பொதுவான குற்றச்சாட்டை விசுவது என்பது ஒரு நல்ல அரசியலை உருவாக்க உதவும் என்று நான் கருதவில்லை.

மேடைகளில் பேசுவதோடு மட்டுமல்ல. மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ஒரு பெரிய அரசியல் வாதி பேசியிருக்கிறார்கள். சொல்வது மரணவர்களை அரசியலுக்கு இழுக்கக் கூடாது என்று. ஆனால் பெருந்தலைவர் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலிருந்து, கடைசி வரையில் அரசியல்தான். என்ன அரசியல்? ஏன்

1972 மார்ச் 3] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

நீங்களெல்லாம் சும்மா இருக்கிறீர்கள்; சும்மா இருக்கக்கூடாது. நீங்கள் சும்மா இருப்பதால்தான் முன்னேற்றக் கழகம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் அடிக்கடி போராட்டம் நடத்த வேண்டும்.' இப்படிப் பேசியிருக்கிறார். இது எரிச்சலைத் தூண்டுவதல்லாமல் என்ன? இது மக்களிடையே எரிச்சலை வளர்க்காதா? இதைப் பேசும் பெருந்தலைவர், எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதனால் தமிழ் நாட்டுக்கு நன்மை பயக்குமா என்று.

தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இன்றைய தினம் கூட முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்த எந்த இடங்களில், எந்த எந்த அளவுக்கு ஆலைகள் மற்ற மற்ற மாநிலங்களில் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொன்னார்கள். நான் விவாதத்தைத் தரலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆந்திர மாநிலத்தில் இன்றைய தினம் மூடப்பட்டிருந்த ஆலைகள் 647; அவற்றில் இது வரையில் திறக்கப் பட்டுள்ளவை 88. மைசூர் மாநிலத்தில் மூடிக் கிடந்தவை 872, அவற்றில் இன்று வரை திறக்கப்பட்டிருப்பவை 268. மேற்கு வங்கத்தில் மூடப்பட்டவை 531. திறக்கப்பட்டிருப்பவை 195, கேரளத்தில் மூடப்பட்டவை 293, திறக்கப்பட்டவை 19; சுதந்தரா அரசு இருக்கும் ஒரிசாவில் மூடப்பட்டவை 66, திறக்கப் பட்டவை 7; தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மூடப் பட்டவை 22, திறக்கப்பட்டிருப்பவை கிட்டத்தட்ட 16. இந்த நிலையில் என்ன பேசுகிறார்கள். சட்டம் கெட்டு விட்டது, ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது, தொழிலாளர்களுக்குப் பராமரிப்புத் தரவில்லை. இப்படிப் பொதுவான குற்றச்சாட்டுகளை வீசுவதில் என்ன லாபம்? மத்திய சர்க்காரைத் தலையிடுங்கள் என்பது. இங்கே ஒரு கட்சி அரசு இருக்கிறது. அங்கே வேற்றுக் கட்சி அரசு. இங்கே அரசைக் கவிழ்த்து விடலாம் என்று சொல்வது என்ன நியாயம்? ஒன்றாக இருந்தபோது, உங்களிடம் போலீஸ் இருந்தால், அங்கே எங்களிடம் ராணுவம் இருக்கிறது என்றார்கள். இப்பொழுது அந்தப் பேச்சை பேச முடியாது. அங்கே ஸி.பி.ஐ. இருக்கிறது. அவன் வீட்டைச் சோதனை செய்தார்கள்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1972 மார்ச் 3]

இவன் வீட்டைச் சோதனை செய்தார்கள் என்றெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியாகாது. உண்மை என்ன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதுவும் அங்கே இருப்பதைக் காட்டி இங்கே மிரட்டுவது; இங்கே இருப்பதை வெளியே எடுத்துச் சொல்லித் தவறான கருத்துக்களைச் சொல்வது, இதனால் என்ன லாபம் வந்து விட முடியும் என்று நான் சொல்லக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை)

முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர் நலப் பிரச்சினையில் நம்முடைய அரசு அதிகமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்கிறது என்பதை மறறவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. என்னைப் போன்றவர்களுக்கே கூட கொஞ்சம் வருத்தம். நானும் தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவன். எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் முதலமைச்சரே எழுந்து எல்லாவற்றையும் கேட்டுப் பேசுகிறார். பல முறைகள் இருக்கின்றனவே; இவைகளை எல்லாம் தாண்டி வரக்கூடாதா? என்று எனக்கு எண்ணம். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்களே என்னிடத்தில் சொன்னார். 'இது தொழிலாளர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அரசு. அவர்கள் நெருங்கும்போது நானே நேரடியாகப் பேசும் ஏற்பாட்டை விருப்பத்தை அதில் செயல்பட்டு வருகிறேன்' என்று சொன்னார்கள். இந்த உணர்வினை அரசியல் காரணமாக பலர் பேசினார்கள். முதல்வர் உள்ளத்தில் உள்ள இந்த உணர்வினை—தொழிலாளர்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் நினைக்கின்ற இந்த உணர்வினை, தொழிலாளர்களை எங்களுடைய சகோதரர்களாகக் கருதும் இந்த உணர்வினை, உள்ளத்தை தயவுசெய்து தவறாகக் கருதிவிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசியல் ஆக்கிக்கொள்ளலாம். எனக்குத் தெரியும். நான் ஒரு காலத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தொடர்பு வைத்திருந்தவன். அண்ணன் மணலி அவர்களுக்குத் தெரியும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தத்துவமே அதிருப்தியை பெருக்கிக் கொண்டிருப்பது. அதிருப்தியை முடிவுக்கு கொண்டுவரக் கூடாது என்ற 'ப்ராலிடேரியட்' கட்சி. இப்போது வளர்ந்து வரும் ஜனநாயக

1972 மார்ச் 3] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

நாடுகளில் அந்தத் தத்துவம் செல்லுபடியாகவில்லை. செல்லுபடியாகாத அந்தப் பழைய தத்துவத்தை வைத்துக்கொண்டு, தமிழ் நாட்டில் மத்திய தர மக்கள், நடுத்தர மக்கள், அவர்களுக்குப் பின்னால் தொழிலாளர்களாக இருக்கின்ற 8 சதவிகித தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொண்டு, அதிருப்தியைக் கிளப்பி ஒரு கட்சி ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடலாம் என்று மரியாதைக்குரிய கம்யூனிஸ்ட் தொழர்கள் நினைக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால், அவர்களுடைய கட்சி எதை எதைச் சொல்லி வந்ததோ அவைகளையெல்லாம் சோஷலிச சித்தாந்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் செய்து வருகிறோம் என்பதால் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி. அவர்களைத் தூண்டிவிட்டு ஏதாவது செய்யலாமா? இது தான் இன்றைய அரசியலாக இருக்கிறது. வாஸ்தவம். இது அரசியல் அல்ல. இப்படிப்பட்ட பண்பாட்டை வளர்க்கும் காரணத்தால், வளர்த்துக்கொண்ட காரணத்தால்தான், அப்படி வளர்த்துக் கொண்ட கட்சிகள் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் ஏழை எளியோர், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு அரசு, தங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்தும் அரசு, தங்களுடன் பழகுகிறவர்கள் நடத்தும் அரசு என்ற உணர்வினைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மற்றவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. அப்படி என்ன தான் சொன்னாலும், எந்தக் காரணத்தைக் காட்டி முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கண்டிக்கலாம் என்று கருதினாலும், மக்கள் மத்தியில், மக்கள் இதயத்துடன் எங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள உறவினை எந்த சக்தியாலும் அழித்து விட முடியாது, இன்னும் பன்னெடுங்காலம் வரை என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக மாநில சுயாட்சி பற்றி எங்களுடைய தலைவர் பேசுகிற காலத்தில் திசை திருப்பும் காரியம் தான் மறுபடி நடைபெறுகிறது. எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதே சென்னை 'பிரசிடென்சி' என்று அழைக்கப்பட்ட காலம் ஒன்று இருந்தது, வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயே 'பிரசிடென்சி' என்பது 'ப்ராவினல்' ஆக மாறியது. பிறகு 'ப்ராவினல்' என்பது 'ஸ்டேட்' ஆயிற்று. எப்படி வந்தது

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1972 மார்ச் 3]

அந்த அர்த்தம். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் 'ப்ராவினஸ்' மாறி, அந்தந்த 'ப்ராவினஸ்' ஸ்டேட் ராஜ்யங்கள் அழைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. 'ஸ்டேட்ஸ்' என்றால் புரண அதிகாரங்களுடன் இருப்பதற்கு பெயர் தான் 'ஸ்டேட்'. இந்தக் காரணத்தால் இன்று ஸ்டேட்டுகளுக்கு கூடுதலான 'ஆட்டர்னம்' இருக்கும்படித்தற்கு பெயர் ஸ்டேட். 'யூனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆஃப் அமெரிக்கா' என்று இருப்பது போல் 'யூனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் ஆஃப் இந்தியா' என்று இருக்கலாம் என்று அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் பேச்சு வந்தது. ஆனால் அங்கே இருந்தவர்கள் சொன்னார்கள், 'நாம் ஒரு 'பெடரல் ஸ்டேட்' கூட்டுச் சர்க்கார் அமைக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அமைக்கப்பட்டது கூட்டு சர்க்கார் என்ற பெயரில் 'யூனிட்டரி கவர்ன்மெண்ட்', 'இந்தியன் யூனியன், ஃபெடரேஷன் என்று சொல்ல வேண்டும். 'ஃபெடரல் ரிபப்ளிக்' என்று சொல்லுவோம். யூனியன் என்று அழைப்போம் என்று சொன்னார்கள். யூனியன் என்றால் என்ன? ஃபெடரல் என்றால் என்ன?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையில் இது 'பெடரல் ஸ்டேட்' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைத் தாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறீர்களா. அல்லது அதற்கு மாறுபட்ட கருத்தைத் தாங்கள் சொல்கிறீர்களா?

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: ராஜமன்னார் கமிட்டி கருத்துக்களைப் பற்றி நாங்கள் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவைகளைப் பற்றி சில கருத்துகள் தவறாக இல்லையா என்ற எண்ணம் கூட பலருக்கு ஏற்படலாம். ஆனால் நான் சொல்வது அரசியல் நிர்ணய சபை இதை எழுப்பிய நேரத்தில், இது 'ஃபெடரல்? யூனிட்டரியா? நாம் அதை அன்றைய தினம் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. அமெரிக்கன் கான்ஸ்டிடியூஷனிலிருந்து' கொஞ்சம், இங்கிலாந்து கான்ஸ்டிடியூஷனிலிருந்து கொஞ்சம்—கவர்னர் வருவது; நாம் எழுந்து நிற்பது, படிப்பது பிரசிடெண்ட் ஊர்வலம்' இவை—அப்புறம் 'ஃபிரென்ச் கான்ஸ்டிடியூஷனிலிருந்து கொஞ்சம், ஆஸ்டிரேலியன் கான்ஸ்டிடியூஷனிலிருந்து கொஞ்சம். 'கனேடியன்' கான்ஸ்டிட்

1972 மார்ச் 3] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

யூஷனிலிருந்து கொஞ்சம், ஏன், ரஷ்யன் கான்ஸ்டிடியூஷனிலிருந்து கொஞ்சம் சேர்த்து செய்தோம். இதை நான் சொல்லவில்லை. அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினராக இருந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் சொன்னது.

அன்றைய தினம் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சட்டம் இன்று காலம் அதிகம் மாறுபடுகிறது. கருத்துகளும் இன்றைய தினம் மாறுபட்டு வந்திருக்கிறது. முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரை நாங்கள் செய்திருப்பது, அந்த உணர்வு, — 'ரி-திங்கிங்' மறுபரிசீலனை வேண்டும் என்பது தான். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் பரவு வேண்டும் என்று வாதிக்கப்படும் காலத்தில் 'ரெசிடுவரி பவர்ஸ்' மாநிலங்களுக்கு என்ன உரிமை. மத்திய அரசு எப்படி எப்படி இருக்கலாம் என்று விவாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த மரியாதைக்குரிய டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களும், ஓ. வி. அளகேசன், பாரதியும் மற்ற உறுப்பினர்கள் அங்கே பலமாக வாதாடினார்கள். 'கன்கரெண்ட் லிஸ்ட்' பக்கம் அதிக உரிமைகளைக் கொண்டுபோய் விடாதீர்கள்; அதனால் ஆபத்து வரும்' என்று பலமுறை முன்பே எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

இன்றைய தினம் அந்த உரிமைகள் நமக்கு தேவை என்ற காரணத்தால் தான் வலியுறுத்துகிறோம். இங்கே ஒரு 'ஹெல்த் டிபார்ட்மென்ட்'. இங்கே ஒரு 'பி டபிள்யூ டி'. அங்கே ஒரு இங்கே ஒரு 'ஃபுட் டிபார்ட்மென்ட்' அங்கே ஒரு 'ஃபுட் டிபார்ட்மென்ட்'. இங்கே ஒரு 'பி டபிள்யூ டி' அங்கே ஒரு 'பி டபிள்யூ டிபார்ட்மென்ட்'. இப்படிப்பட்ட இரட்டையாட்சி யாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே 'டிஃபென்ஸ்' இருக்கட்டும். 'ஃபைனான்ஸ்' கூட இருக்கட்டும். பிரச்சினை யில்லை. ஆனால் ஒவ்வொன்றுக்கும் உத்தரவு அங்கேயிருந்து வர வேண்டும்.

'ஐலண்ட் கிரவுண்ட்' விவகாரத்தையே எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். ஐலண்ட் கிரவுண்ட் எப்படிப்பட்ட மைதானம்? அதிலே இன்றைய தினம் கட்டடங்கள் எழும்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. நேற்றைய முன் தினம் மத்திய அரசு செயலர் வந்திருந்தார். இப்படிச் செய்யலாமா? என்று

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1972 மார்ச் 3]

கேட்டேன். “எனக்கே பிடிக்கவில்லை. என்ன செய்வது? காண்ட்ராக்டர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டார்கள், வேலை நடக்கிறது” என்று சொன்னார்.

அது மட்டுமல்ல. மரீனா பீச்சில் கலங்கரை விளக்கம் கட்டுகிறார்கள். அதுகூடப் பொருத்தம் தானா? வேறு இடமில்லையா என்று கேட்டேன். வேறு இடத்தில் கட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதினோம். ஆனால் ஒரு சின்ன பிரச்சினை 6 கிரவுண்ட் நிலம் இதைப் பிரச்சினையாக கருத வேண்டாம் என்று முதலமைச்சர் கருதுகிறார், என்று சொன்னேன். இதைப் பெரிதாகக் கருதுகிறார்கள். சென்னை மாநகரை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கும் கட்டடங்கள் கொஞ்சம். ஆனால் மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கும் இடம், கட்டடங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. உள்ளபடியே இடம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதைக் கேட்கவில்லை. ஆனால் சிறு சிறு காரியங்கள், மக்கள் நல்வாழ்வுடன் இருக்கும் பிரச்சினைகளில் இவைகளில் அதிகாரங்களை அங்கேயே வைத்துக் கொண்டுள்ள சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டு போகுமேயானால், நிலை என்ன என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒருவர் சொன்னார், இதே மன்றத்தில். ‘முன்னேற்றத் திட்டங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தார் நமக்குப் பாகுபாடு செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் நம்மை வேறு விதமாகக் கருதுகிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில், மற்ற ராஜ்யங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற முன்னேற்றம் அதனால் தான் ஏற்படவில்லை என்று உணருவோமே யானால்—அப்படி உணருகிற நேரம் வருமேயானால்—அப்போது நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டுமென்ற இயக்கத்தைக் கிளப்பலாம்’—இப்படிச் சொன்னவர், இதே மன்றத்திலே பேசியவர் இன்றைய தினம் திட்ட அமைச்சராக இருக்கும் திருவாளர் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள். மத்திய அரசைத் தூண்டுகிற கருத்தில் நாம் எல்லோருமே சேர்ந்து பிரிவினை எண்ணத்தைக் கிளப்பலாம் என்ற நிலையில் தெளிவாக சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்பட்டு, யாராவது பிரிவினை வாதத்தை கிளப்புவார்களேயானால், அதற்கு முன்னேற்றக் கழகம் நிச்சயமாக விரோதிகளாகத் தான் இருக்கும்.

1972 மார்ச் 3] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

ஏக இந்தியா, ஒன்று சேர்ந்த இந்தியாவாக இருக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையிலே எங்களுக்குத் திட நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதன் உறுதிப்பாட்டிற்கு ஊறு விழைவிக்கும் எண்ணம் எங்களில் யாருக்கும் கிடையாது. ஆனால், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் கேட்கிறோம். அதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்பதற்காக ஏன் மாநில சுயாட்சி என்ற பெயரில் போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லி கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நீங்களே, மத்தியிலிருந்து அதிக அதிகாரங்களைப் பெற்றுத் தருவதாக இருந்தால், மாநில சுயாட்சியைப் பெற்றுத் தருவதாக இருந்தால் நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையை விட்டுவிடுகிறோம். வேண்டுமானால் ஓராண்டுக் காலத்திற்கு இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பாமல் சும்மா இருக்கிறோம். ஆனால் உங்களால் அதைச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை.

மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும்; மாநில சுயாட்சி வேண்டும்; மாநில சுய நிர்ணய உரிமை வேண்டும். அதன் மூலம் மக்கள் தேவைகள் தடையின்றி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்; மாநிலத்தின் வளம் பெருகிட வேண்டும்; மக்கள் உணர்வுகளுக்கேற்பச் செயல்பட வேண்டும் என்பவை இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை மட்டுமல்லாமல். பொருளாதார மேதைகளாலும் பாராட்டத் தக்க வகையில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உபரி காட்டியும், புதிய வரியினங்கள் போடாமல் ஏற்றமிகு முறையிலே எல்லோராலும் பாராட்டுகின்ற வகையிலும் முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளை முரசமாகக் கொட்டும் வகையிலும், முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொருளாதாரத் திட்டங்களைச் செவ்வையாக விளக்குகின்ற வகையிலும் தயாரித்து அளிக்கப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டி அமர்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது எனக்குப் பேசுவதற்குக் கிடைத்திருக்கும் இந்த வாய்ப்பினை, சிறந்த முறையிலே தயாரித்து அளிக்கப்

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] [1972 மார்ச் 3]

பட்டிருக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தினைக் கூறுவதற்குக் கிடைத்ததொரு வாய்ப்பாக நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு விவசாயினுடைய அறிக்கை என்று பாராட்ட வேண்டிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் முதற்கண் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகள் பெருமைபடக்கூடிய இந்த அறிக்கையிலே, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பல நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் நம்முடைய முன்னேற்றக் கருத்துக்களைப்பெல்லாம் இதிலே புகுத்தி, சிறந்த முறையிலே இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறுவதிலே நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த அறிக்கையிலே காணப்படாத சில விஷயங்களையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்:

முக்கியமாகக் கைத்தறியைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கைத்தறித் தொழில் இப்பொழுது ஒரு இக்கட்டான நிலையில் இருக்கிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் தூல் விலை. அது பருத்தி, சில்க், ஆர்ட் சில்க் எந்த நூலானாலும்--முன்னேவிட அதிகமாக ஏறிவிட்டது. முன்னேவிட 20 மடங்கு, 30 மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இன்னொரு காரணம் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு இப்போது இருக்கும் 'ரா மெட்மரியல்ஸ்' தட்டுப் பாட்டைப்போல் இதற்கு முன் எப்போதுமே இருந்ததில்லை. ரா மெட்மரியல்ஸ் தட்டுப்பாட்டினாலும் இதரப் பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தினாலும் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, அருப்புக்கோட்டைப் பகுதி கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாஸ்டர் வீவிங் முறை புகுத்தப்பட்டது ஒரு காரணம் என்று சொன்னாலும் கோவாப்பரோட்டில்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் இயங்கிவரும் தறிகளில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களும் இந்த விலை ஏற்றத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் குறையைப் போக்கும் வகையில் என்னுடைய ஒரு கருத்தினை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது நாம் உணவுப் பொருள்கள் விலையேற்றத்தைக் கட்டுப்

1972 மார்ச் 3] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

படுத்தும் வகையில் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் அமைத்திருக்கிறோம். அதைப்போன்று ரா மெட்லரியல்ஸ் ஒரு கார்ப்பரேஷன் மூலம் வாங்கப்பட்டு, எப்போதுமே நியாயமான விலையில் ராமெட்லரியல்ஸ் கிடைக்கும் வகையில் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கும் விநியோகம் செய்யவேண்டும். அதற்காக 'ரா மெட்லரியல்ஸ் கார்ப்பரேஷன் ஃபார் ஹான்ட்லூம்ஸ்' என்ற ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த நிறுவனத்தின் மூலம் பருத்தி, பட்டு, செயற்கைப் பட்டு துல்களையும், இதர ரா மெட்லரியல்களையும் வாங்கி, கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான விலைக்கு விற்றுவந்தால், அது அந்தக் கைத்தறித் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஒரு பெரிய பாதுகாப்பாகும். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு எந்தப் பாதுகாப்பைச் செய்யாவிட்டாலும் கூட, இந்த ஒரு பாதுகாப்பையாவது அளிக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொருள்களின் விலை ஏற்றத்தினாலும், ரா மெட்லரியல்ஸ் தட்டுப் பாட்டினாலும் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் கைத்தறித் துணிகள் ஏற்றுமதியும் வெகுவாகக் குறைந்திருக்கின்றது. கட்டுப்பாட்டு விலையில் தேவையானப் பொருட்கள் கிடைக்கச் செய்தால் வேலை இல்லாத திண்டாட்டமும் நீங்கும். கைத்தறித் துணிகளின் ஏற்றுமதியும் பெருகும். நம்முடைய நாட்டிலிருந்து பெருமளவு கைத்தறித் துணிகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாகத் தமிழகத்திலிருந்து மட்டும் 25 அல்லது 26 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கைத்தறித் துணிகள் ஏற்றுமதியாகின்றன.

எனவே, கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்தத் சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற நான் கூறிய இந்த யோசனையை இந்த அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். அருப்புக்கோட்டைப் பகுதி கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைப் பார்ப்போமானால், இதற்கு முன்னால் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குக் கஞ்சித் தொட்டி ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த காலத்தை நினைவுபடுத்துவது போல் இருக்கிறது. எனவே, அந்தப் பகுதி மக்களுக்குத் தக்க நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில்

[திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி] [1972 மார்ச் 3]

அரசு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்திற்குப் பதிலாக உடனடியாக காவிரி-வைகை இணைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டம் இல்லாவிட்டாலும் காவிரி-வைகை இணைப்புத் திட்டத்தின் மூலம் அதிக நன்மைகளைப் பெற முடியும். அதன் பின் கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தை மத்திய அரசை இடைவிடாது வற்புறுத்தியேனும், நிறைவேற்றினால் நமது மாநிலத்தின் நன்மைகள் மேலும் பெருகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்க, இந்தக் கோரிக்கையை மத்திய அரசு நிறைவேற்றும் என்றும் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது 2,500 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானமுடையவர் குழந்தைகளுக்கு கல்லூரியில் படிப்பதற்கு வசதியாக, அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் அளிக்கப் படுகிறது. ஆசிரியர், என்.ஜி.ஓ.வினர் வருமானம் சற்று அதிகமாக இருப்பதால் அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு இந்தக் கல்விச் சலுகை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. எனவே, அவர்களின் குழந்தைகள் பெரும்பாலோருக்குக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும் வகையில், அவர்களது வருமான உச்சவரம்பைக் கொஞ்சம் தளர்த்தும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தக் கோரிக்கையையும் அரசு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றொரு முக்கியமானப் பிரச்சனை முதியோர் பென்ஷனைப் பற்றியதாகும். வயோதிகக் காலத்தில், அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் நமது அரசாங்கம் முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கிறது. அது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இத்தனை பேர்களுக்குத்தான்—500 அல்லது 1,000 பேர்—என்ற முறையில்

1972 மார்ச் 3] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பலருக்கு, கிடைக்காமல் போகிறது. எனவே, தகுதி படைத்த எல்லோருக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஒரு வருடம் இரண்டு வருடம் காத்திருக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படிச் காத்து இருக்கின்றவர்கள்—முன்னே பென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் எப்போது இறப்பார்கள் என்று நிலைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. முதியோர் பென்ஷன் வாங்குவதற்குத் தகுதியிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டும் உடனடியாக இவர்களுக்குக் கொடுக்காத காரணத்தினால் இரண்டு வருடம் கழிந்து இவர்கள் பென்ஷன் வாங்குவதற்குள் இறந்தே போய்விடுகிற நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. அரசுக்கு இதன்மூலம் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. ஆகவே இதையும் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு முதியோர் பென்ஷன் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட எல்லோருக்கும் உடனடியாகப் பென்ஷன் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போல முன்பு ஜில்லா போர்டுகள் நடத்தி பின்னர், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட மருந்தகங்களை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்வது என்ற அடிப்படையில் 200க்கும் மேற்பட்ட மருந்தகங்களை அரசாங்கம் படிப்படியாக ஏற்க இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப் போலவே முனிசிபாலிட்டிகளால் நடத்தப்படுகிற பல ஹெஸ்கூல்கள் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக சரியான முறையில் நடத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. நிதி நெருக்கடி காரணமாக சரியான முறையில் தங்களால் நடத்த முடியவில்லை, அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கோருகிற முனிசிபாலிட்டிகளின் பொறுப்பில் உள்ள

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ஹெஸ்கூல்களையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த முன்வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பினை நல்கிய தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 3]

* திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற வகையில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே முன்னாலே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் ஒருவர் “இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு அழகான கவிதை நடையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது”, என்று சொன்னார்கள். இது வெறும் கவிதை நடையில் உருவாக்கப்பட்ட அறிக்கை மட்டுமல்ல—தமிழகத்தில் உள்ளவர்கள் என்றென்றும் இதை நினைத்துப் பார்க்கக்கூடிய அளவில்—மாக்குகார்டா போன்று—ஒரு உரிமைச் சாசனமாக விளங்குகிறது என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“வெற்றிமாலை நியாயத்தின் கழுத்தில் விழுந்தே தீரும்”, என்றும் “உரிமை முழக்கம் தொடக்கத்திலே அலட்சியப்படுத்தப் பட்டாலும் ஒருநாள் அதற்கான உயர்ந்த மரியாதை கிடைத்தே தீரும்”, என்றும் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையை கவிதை நடையிலே ஆரம்பித்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பின்னால் பற்பல அழகான திட்டங்கள் பலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி தமிழகத்தின் உன்னத எதிர்காலத்தை உருவாக்கித்தர முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே குறிப்பாக நாம் எல்லாம் பாராட்டக்கூடிய வகையில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்த எடுப்பிலேயே நடந்து முடிந்த போராட்டத்திலே நம்முடைய பிரதமர் எடுத்துக் கொண்ட நிலையைப் பாராட்டியும்—அந்தப் போர்க் களத்திலே உயிர் துறந்த ஆயிரக்கணக்கான தமிழக வீரர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தியும் தம் உரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு நல்ல ஆரம்பமாகும், இங்கே இதுவரை பேசியவர்கள் எவரும் இந்த பட்ஜெட்டிலே குறைகள் கண்டு எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை.

நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே 1972-73-ஆம் ஆண்டின் வரவு ரூ. 397.27 கோடியாக இருக்கும் என்றும், செலவு ரூ. 394.78 கோடியாக இருக்கும் என்றும் இவ்வாண்டு நமக்கு ரூ. 2.49 கோடி உபரியாக இருக்கக்கூடிய பட்ஜெட்டை நமக்கு அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

1972 மார்ச் 3]

[திரு. கோவை செழியன்]

1972-73-ல் மத்திய அரசிடம் இருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் கடன் தொகை ரூ. 45.80 கோடியாகும் என்றால் நாம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடன் தொகை—வட்டி எல்லாம் சேர்த்து ரூ. 53.38 ஆக இருக்கின்ற காரணத்தினால் நம்முடைய மாநில நிதியில் இருந்து இவ்வாண்டு நாம் ரூ. 8 கோடி திருப்பித்தர வேண்டிய பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மத்திய அரசு என்பது என்ன வட்டிக் கடையா? இதைச் சொன்னால் பலபேர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. வட்டிவிறத்தைக் குறைத்து, கடன் தவணை கால அளவை மாநில அரசு கேட்பது போல நீட்டித்துக்கொடுக்கக் கூடாதா? தமிழர்களின் நலன்களில் கொஞ்சம் மத்திய அரசு அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உழவர்கள் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாகும். அந்த உழவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் பல சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடன்பெறும் வசதி அதிகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், வீரிய விதைகள், போன்றவை அளிக்க வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக அவர்களுக்குக் கடன் உதவி அளிக்க, 61 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

1972-73-இல் கால்நடை மருந்தகங்கள் நிறைய ஆரம்பிக்கப் படும் என்பதாகவும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்திலே கீ வில்லேஜ் சென்டர்களை மீண்டும் திறக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் நிறைய பாண்டு ஸ்கீம் தொடங்கவேண்டும். கிணறுகளில் தண்ணீர் வற்றாத நிலையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாலைத் தொடர்புகள், மின் தொடர்புகள் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருகிற வகையில் அமைப்பவேண்டும். பொதுவாக விவசாயிகளைப் பொறுத்த அளவில் இந்த பட்ஜெட் மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஒரு குடும்பத்திற்கு 60 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று முன்பு இருந்த உச்சவரம்பை 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நான் எதிர்தரப்பில் இருக்கிறவர்களைக் கேட்கிறேன்—இது ஒரு சீர்திருத்தமான புரட்சி

[திரு. கோவை செழியன்] [1972 மார்ச் 3]

பட்ஜெட் இல்லையா? கடன் நிவாரணம் குத்தகைதார்பாதுகாப்பு, டிரஸ்டிகள் ஒழிப்பு—தொழிலாளர்களுக்கான குடியிருப்பு ஆகிய இவைகள் எல்லாம் புரட்சியின் சிகரமாக அமைந்திருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இருந்தும், இந்த பட்ஜெட்டைக் குறை கூறுகிறார்கள் என்றால் அதில் உள்நோக்கம் இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன்.

நான் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதனால் ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோவை—பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் காலையில் அனைவரும் பேசினார்கள். உண்மையில் வேறு யாருக்கும் அந்த தொழிலாளர்களிடத்தில் இருக்கிற அக்கறையைவிட அதிகமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆனால் அகில இந்தியாவில் இல்லாது தமிழகத்தில் மட்டும் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் வீட்டுக்கில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும்.

பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களது 13 கோரிக்கைகளில் ஏறத்தாழ 17 கோரிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 2 கோரிக்கைகள் பற்றி மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதாக அதற்குப் பின்னாலும் நான் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை—சில தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுகிற பணியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் இதன் கருத்து என்ன?

இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கிற பஞ்சாலைகள் வடநாட்டில் உள்ள பஞ்சாலைகளோடு போட்டியிட முடியாது. வட நாட்டில் ஏராளமாகப் பருத்தி சாகுபடியாகிறது. கோடிக்கணக்கில் முதலீடு செய்து வடநாட்டில் நவீன பருத்தி ஆலைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களோடு தமிழகத்துப் பஞ்சாலைகள் போட்டியிட முடியாத நிலை இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் பம்பாய், ஆமதாபாத்தில் உள்ள பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்குத் தரக்கூடிய அளவில் தமிழகத்தில் உள்ள பஞ்சாலைகளில் ஊதியம் தருவதாக அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும்

1972 மார்ச் 3]

[திரு. கோவை செழியன்]

அவர்களுக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அகில இந்திய அடிப்படையில் அமைந்துள்ள கட்சியினர்கள் வடமாநிலங்களில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய ஊதிய உயர்வுக்காகப் போராடாது—தென்னகத்தில் மட்டும் போராட்டத் தைத் துவக்கியிருப்பதன் காரணம் என்ன? இன்றைக்கு வங்காள தேசத்திற்கு அதிகமான துணிகள் தேவைப்படுகின்றன. தென்னகத்தில் இருக்கிற மில்கள் போட்டிக்கு வந்துவிடக்கூடாது என்கிற சுயநலத்தில் வடநாட்டு மில் முதலாளிகளுக்கு உதவியாகத் தான் இங்கேயுள்ளவர்கள் அண்டர் க்ரவுண்டு ஓர்க்காக இந்தப் போராட்ட வேலைகளில் ஈடுபடுகிறார்களோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏறத்தாழ இருபத்திரண்டாயிரம் தொழிலாளர்களை ஈ.எஸ்.ஐ. லீவு கொடுத்துவிட்டு அரைச் சம்பளத்தில் போங்கள் என்று தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்றால் இதற்கு என்ன பொருள் என்று கேட்கிறேன்.

மகாராஷ்டிராவில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளில் ஏராளமான லாபம் இருக்கிறது. அங்கே தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள்--அதுவும் அகில இந்திய ரீதியில் இயங்குகின்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எவ்விதப் போராட்டமும் ஏற்படுத்தவில்லை. தென்னகத்தில் மட்டும் ஏற்படுத்த என்ன காரணம்?

அதிலே உள்நோக்கம் இருக்கிறதென்பதைச் சொல்லும்போது தயவு செய்து வருத்தப்படாதீர்கள். இந்த நேரத்திலே மத்திய அரசிலே அமைச்சர்களாக இருக்கின்றவர்கள் அடிக்கடி தென்னகம் வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களின் மத்தியில், 'நாங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒத்துக்கொண்டோம், எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டோம், தமிழக அரசுதான் எதையும் செய்யவில்லை' என்று அடிக்கடி ஏதாவது ஒன்றை உரைத்து விட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். நான் நமது முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், வட நாட்டிலே இருந்து வருகின்ற அமைச்சர்கள் இங்கே வந்து ஏதாவது உரைக்க வேண்டாம் என்று; மத்திய அரசையும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சினிஸ் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் என்கிற அமைப்பு உருவாவது விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். அதேபோல், காட்டன்

[திரு. கோவை செழியன்] [1972 மார்ச் 3]

கார்ப்பொரேஷனும் ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அதில் லாபம் கிடைத்தால் அதை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ளட்டும்

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு மதிப்பிற்குரிய வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் (திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி—குறுக்கீடு) அதாவது, இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் ஓடோடிச் சென்று மத்திய அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி பட்ஜெட் உரையைப் படித்துவிட்டு, பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு ஒரு செய்தியை, அதாவது 25-வது சட்ட திருத்தத்தின்படி ஒரு தொழிற்சாலையுமே எடுக்கவில்லையே என்று சொல்லியிருக்கிறார். நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், சென்ற சனிக்கிழமையன்று கேரள மாநிலத்தின் பட்ஜெட் வந்திருக்கிறது. அது செய்திப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. கேரள அரசாங்கம் திரு. அச்சுதமேனன் அவர்கள் தலைமையில் இயங்கக் கூடியது. அதிலே தேடித் தேடிப் பார்த்தேன், எத்தனை தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கமையாக்கினார்கள் என்று. அதில் ஒன்றுமே புரியவில்லை. நண்பர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும் போது அந்தச் சாதனைப் பட்டியலைச் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாநில அரசுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லும்போது அதற்கு விரோதமாகப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் மாநில அரசுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று சொல்கின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை விட இந்த நேரத்தில் ரூலிங் காங்கிரஸ்காரர்கள் எவ்வளவோ தேவலைபோல் தோன்றுகிறது. கேரள மாநிலத்தின் நிதியமைச்சர் திரு. கே. டி. ஜார்ஜ் அவர்கள் இந்திரா காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர் அவர் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்து விட்டு சில விஷயங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது 'இந்து' பத்திரிகையில் சனிக்கிழமை வந்திருக்கிறது.

“If Kerala's problems were not viewed with sympathy and understanding and ban on overdrafts were imposed, it may lead to a state of financial crisis and strike at the very roots of national solidarity”.

1972 மார்ச் 3] [திரு. கோவை செழியன்]

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'இந்திய ஒற்றுமையை அடித்து நொறுக்கி விடுவோம், ஜாக்கிரதை' என்று இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கேரள சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த உணர்வு மற்ற கட்சிக்காரர்களுக்கு வர வேண்டும்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், தங்கள் கட்சியை விட்டு விலகிப் போனவர்களை 'துரோகிகள்', என்று கூறி ஒதுக்குவது வழக்கம். ஆனால் இந்தியாவிலே அவர்கள் கட்சியை விட்டு அப்படி விலகிப் போனவர்கள் பலர் ஆளும் கட்சியில் அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, மோகன் குமாரமங்கலம், கணேஷ் போன்றவர்கள் இன்றைக்கு அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை 'துரோகிகள்' என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களையெல்லாம், அவர்கள் சொல்வதை யெல்லாம் இவர்கள் ஒட்டாடிச் சென்று பாராட்டுவது எதற்கு? எந்த அவசியத்தின் மீது பாராட்டுகிறார்கள்.

அதேபோல் பழைய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்த்துவிட்டு, 'இதில் ஒரு முன்னேற்றமும் இல்லை' என்றார். மற்றொருவர் 'இது விஷமம் உள்ள பட்ஜெட்' என்றார். இந்த பட்ஜெட்டில் ஏழை எளிய மக்களுக்காக வரி போடப் பட்டிருக்கிறது. பஸ் முதலாளிகளுக்கும், குதிரைப் பந்தயக் காரர்களுக்கும் தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பட்ஜெட்டில் விற்பனை வரிதான் அதிகமாக இருக்கிறது. இது மறைமுகமான வரியாக இருக்கிறது. இது ஏழை எளிய மக்களை அதிகமாகப் பாதிக்கும். 100 கோடிக்கு மேல் இருக்கிறது. நான் பட்ஜெட் உரையின் மீது பேசும்போது விளக்கமாகப் பேசுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறக்காமல் இதற்கு பதிலளிக்க வேண்டும்.

திரு கோவை செழியன். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த வரி எங்கள் அரசாலேயே இப்போது போடப்பட்டதா? என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1972 மார்ச் 3]

அடுத்தபடியாக, மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கு பெடரல் ஆட்சிதான் தருவோம், இந்தியாவுக்கு அதுதான் ஏற்றது என்று. இன்றைக்கு அல்ல—இன்றைக்கு அதைப் பேசினால் பாவம் என்கிறார்கள், மாநிலத்திற்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் இன்றைக்கு இது பயங்கரக் கனா என்று மிரட்சியாகப் பேசுகிறார்கள்—அன்றைக்கே வெள்ளைக்காரர்கள் கூறினார்கள். திரு. அட்லி துரை அவர்கள் லண்டன் பார்லிமெண்டில், பேசும் போது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பாதுகாப்பு, அயல்நாட்டுக் கொள்கை, தபால்-தந்திப் போக்குவரத்து போன்றவற்றை வைத்துக்கொண்டு, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் தரப் போகிறோம் என்று பேசினார்கள். எல்லோரும் குறிப்பாக காந்தி அடிகள், நேரு ஆகியோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஜனாப் ஜின்னா அவர்களும் அதை ஒத்துக்கொண்டார். அதைத்தான் காலன் சென்ற மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத் India Wins Freedom என்ற புத்தகத்தில் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். ஜனாப் ஜின்னா அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட தத்துவத்தை திரு. வல்லபாய் பட்டேல் அவர்கள்தான் எதிர்த்தார்கள். ஏனெனில், அவர் ஹோம் மினிஸ்ட்ராக இருந்தார். அதிகாரம் தன்னை விட்டுப் போய் விடுமே என்று எண்ணி, அதை எதிர்த்தார். பாகிஸ்தான் பிரிவதை ஒத்துக் கொண்டாலும் ஒத்துக் கொள்வேனே தவிர, இப்படிப் பட்ட அதிகார மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று கூறி அதை எதிர்த்தார். ஆகவே, மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் புதிதாகக் கற்பனை செய்து சொல்கிறது என்று கருத வேண்டாம். இது ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ஒன்றுதான். இதைப் பார்த்து, அவர்கள் இப்படி மிரட்சி அடைவானேன் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

இன்றைக்கு ஆளும் நிலைமையிலேயே இந்திய அரசாங்கத்தில் பிரதம மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய திருமதி இந்திரா காந்தி யம்மையார் அவர்கள் அண்மையில், விஜயவாடாவில் பேசும் போது, மாநில அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைப் பின்பற்றக்கூடிய அரசாங்கமாக இருக்கவேண்டும். மாநில முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் மத்திய அரசின் பிரதம மந்திரியின் பேச்சைக்

1972 மார்ச் 3]

[திரு. கோவை செழியன்]

கேட்கக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும், என்று பேசியிருக்கிறார். தன் பேச்சைக் கேட்காத மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு கவர்னரின் காலடியிலே வைத்து விடுகிறார். பிடிக்காத சட்டசபைகளைக் கலைத்துவிட்டு கவர்னரின் காலடியிலே வைத்துவிடுகிறார். இன்றைக்கு போகிற போக்கைப் பார்த்தால் எங்கே போய் நிற்குமோ தெரியாது. திருமதி இந்திராவின் பேச்சைக் கேட்காத ஆந்திர முதலமைச்சர் திரு. பிரமாணந்த ரெட்டி அவர்கள் பதவியிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டார். மைசூரில் தன்னுடைய குரலுக்கு செவி சாய்க்கவில்லையென்ற காரணத்தால் அங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலரை விலக்கு வாங்கி, விரேந்திர பட்டலை முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டார். ஒரு மாநிலத்தில் உள்ள முதலமைச்சரை பதவியிலிருந்து தூக்கியெறிந்து விடுகிற நிலைமை, பயமுறுத்தல், மிரட்டல் எல்லாம் இங்கே தமிழகத்திலே பலிக்காது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அண்ணல் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு சுதந்திரம் வாங்கித் தந்தார். அந்த சுதந்திரத்தை திருமதி இந்திரா காந்தியம்மையார் அவர்கள் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட தலைவர்களை, சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் கஷ்டப்பட்டு சுதந்திரத்திற்காக உழைத்தவர்களையெல்லாம் முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்து விலக்குகிறார்கள் என்றால் இதற்கு என்ன பொருள்? தன் சொல்லைக் கேட்காதவர்களை விலக்குவது, தன் சொற்களைக் கேட்கின்ற பொம்மைகளைத்தான் பதவியில் வைத்துக் கொள்வேன் என்றால், அது எந்தத் திட்டத்தில் வருகிறது, அதற்கு என்ன பொருள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

எனக்கு இன்னமும் பல சந்தேகங்கள் வருகின்றன. நான் இந்தக் கேள்வியை நம்முடைய சட்ட மன்றத்தின் மூலமாக இந்தியத் தலைமையமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி வலுவான கட்சியாக இருந்தாலும் கம்யூனிஸ்டுகளோடு கூட்டுச் சேர்ந்தார்களே என்ன காரணம்? வலிமை மிக்க கட்சியாக இருந்தும் வலிமை மிக்க கட்சித் தலைவர்களையெல்லாம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பின்னுக்குத்

[திரு. கோவை செழியன்] [1972 மார்ச் 3]

தள்ளிக் கொண்டு வருகிறார்களே என்ன காரணம்? கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டவர்களையெல்லாம் வரவேற்றுப் பதவி தந்து பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்ன காரணம்?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, நேற்று வரை அவர்கள் பாராட்டியவர்களை இன்று இப்படிப் பேசுகிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, உறவு முறிந்துவிட்டது என்பதை நாங்கள் அறிவோம். ஆனால் தனிப்பட்டவர்களைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : நாட்டினுடைய நிலைமை என்னை இவ்வாறு பேசச் செய்கிறது; இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியும் உடைந்துவிடும் என்று டாங்கே சொன்னாரே அதற்கு என்ன காரணம்? பெற்ற சுதந்திரமும் பேணும் ஜனநாயகமும் எங்கே பறிபோய்விடுமோ என்ற அச்சம் இந்திய நாட்டிலே உள்ள ஒவ்வொரு பிரஜையையும் இன்றைக்குக் கவ்விக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் சுதந்திரமாக இயங்கவேண்டும், யாருடைய பின்னணியிலும் அவர்கள் இயங்கக் கூடாது, தங்களுடைய சொந்தக் காலிலேயே அவர்கள் நிற்க வேண்டும், பரிபாலனத்தை நடத்தவேண்டும். தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், வேறு எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் எந்த கட்சிக்கும் நாங்கள் குறைந்தவர்களல்ல. எந்த அகில இந்தியக் கட்சியும் சந்தேகிக்க முடியாத அளவுக்கு நாங்கள் கொள்கைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

சமீப காலமாக சில கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு மாநில சுயாட்சி கேட்கிற கழகத்தின்மீது பாய்வானேன்? எங்களோடு சேர்ந்து இருக்கிற நண்பர்களையும்தான் நான் கேட்கிறேன். இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது ரஷ்யாவிலே ஸ்டாலின், குருஷ்சேவ் காலத்திலே வாழ்ந்த தலைவர்களுடைய நினைவு எனக்கு வருகிறது. இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பிலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் தலைசிறந்த தலைவராக நாங்கள் இன்றைக்கும் காமராஜை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் அவர்கூட அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராகத்தான் வரமுடிந்ததே தவிர இந்தியத் தலைமையமைச்சராக வரமுடிய

1972 மார்ச் 3]

[திரு. கோவை செழியன்]

வில்லை. மதிப்பு மிக்கவர் என்று நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிற ராஜாஜி அவர்களும் இருக்கிறார்கள். அகில இந்தியக் கட்சித் தலைவராக இருந்தவரும், கடைசி கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தவரும் இவர்களில் ஒருவரும் பிரதமராக வரமுடிய வில்லையே என்ன காரணம்? உத்தரபிரதேசத்துக்காரர் தான் வரமுடியும்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உறவு முறிந்த பின்னால் இவ்வளவு பேசுகிறார்களே என்ன காரணம்? இதற்கு முன்னாலே இந்திரா காந்தி அவர்கள்தான் திறமைசாலி, அவர்கள்தான் ஆள வேண்டும் என்று கூறியவர்கள் இப்பொழுது திடீரென்று மாற்றிக் கொள்வானேன்? உறவு முறிந்ததாலா?

திரு. கோவை செழியன்: இன்றைக்கும் உறவு இருக்கிற காரணத்தினால்தான் நாங்கள் அன்போடும் பாசத்தோடும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். காமராஜ் போன்றவர்களும், ராஜாஜி போன்றவர்களும் பிரதமராக வரமுடியவில்லையே என்ன காரணம்? தலைவர் மூலம் நான் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களைக் கேட்கிறேன். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு வேளை ஆளக்கூடிய வகையிலே டெல்லியிலே வந்துவிட்டால் டாங்கே அவர்கள் தான் பிரதமராக வரமுடியுமே தவிர திரு. தங்கமணி அவர்கள் வர முடியாது. நான் தங்கமணி அவர்களையும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களையும் கேட்கிறேன், சிந்தியுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மேலடப் பேச்சுபோல் போகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஹாண்டே அவர்களையும் தங்கமணி அவர்களையும் நேரிடையாக அவர்கள் கேள்வி கேட்கக் கூடாது, பேரவைத் தலைவர் மூலமாகத்தான் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. மணலி சி. சுந்தராமு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரையிலும் நிதிநிலை அறிக்கையில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் பல வேண்டப்பட்டாத விஷயங்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது தேவையில்லை. நிதிநிலை அறிக்கை

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 3]

சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபோது தமிழ்நாட்டின் சூழ்நிலையை ஆளுங்கட்சியை சேர்ந்த நண்பர்கள் கொஞ்சம் மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிதிநிலை அறிக்கை மிகவும் பாராட்டத்தக்க விதத்தில் அமைந்திருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து, என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல, இங்கு இருக்கிற தலைவர்களையும் கேட்டேன், நல்ல அறிக்கை என்றுதான் சொன்னார்கள்.

நாடு எந்தச் சூழ்நிலையிலே போகிறது, ஆங்கிலத்தினே பேக்ரவுண்ட் என்று சொல்வார்களே, புறநிலை, அது எப்படி இருக்கிறது? என்ன என்ன நடந்திருக்கின்றன? தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்வதில் பயனில்லை—அவர்களுக்கு மிகப் பெரியபொறுப்பு இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியில் மிகப்பெரிய ஆளுங்கட்சியாக 184 பேர்களைக் கொண்டிருக்கிற கட்சியாக இருக்கக்கூடிய ஆளுங்கட்சி, செல்வாக்கு உள்ள ஆளுங்கட்சி தமிழ் நாட்டிலே நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு பேசவேண்டும், வீணாக இங்கு இருக்கிற ஒற்றுமையைக் குலைக்கக்கூடிய வகையில் ஏன் பேசவேண்டும்? இங்கு ஏன் ஸ்டாலின் வரவேண்டும்? குருஞ்சேவ் வரவேண்டும்? டாங்கே வருவாரா? தங்கமணி வருவாரா? என்று பேசுவது சரியல்ல. நம்முடைய ராஜ்யம் இருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கிற சூழ்நிலையைத் தவிர்த்திருக்கவேண்டும், தவிர்த்திருக்க முடியும். மானவர்கள் மத்தியிலே சலசலப்பு உண்டா இல்லையா? பச்சையப்பா காலேஜில், லா காலேஜில், திருப்பத்தூரில், அண்ணாமலையில், மண்டபத்தில் அடிதடி இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. உங்களுடைய கட்சி இருக்கிறது. எங்களுடைய கட்சியைவிட உங்களுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. வருங்காலத்திலே சிறந்த முறையிலே பயன்படக்கூடிய முறையில் செயல்படவேண்டும். உங்களுடைய வட்டச் செயலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், நாட்டில் உள்ள, நடந்து கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே உங்களுடைய நிலைமை என்ன செய்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். விஷயங்களை அனுசரணையோடு பார்த்து யார் யாரோடு கலந்து பேசுவது எப்படிப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பது என்றுதான் பார்க்க

1972 மார்ச் 3] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

வேண்டுமே தவிர, இந்த நேரத்திலே நான் இவ்வளவு, நீ இவ்வளவு என்று மார்க் போடக்கூடிய விதத்திலே பேசுவது சரியல்ல. மதுரையிலே இன்றைக்கு வேலைநிறுத்தம், கோயம்புத்தூரிலே வேலைநிறுத்தம் பல நாட்களாக, இப்படித் தமிழகத்திலே பல இடங்களிலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. தூண்டிவிடுகிற நிலைமை இருக்கலாம், அது ஒரு பகுதி, சிரிக்கக் கூடாது. எண்ணெய் இல்லாவிட்டால், திரி இல்லாவிட்டால் விளக்கை நீங்கள் தூண்டிவிடமுடியுமா? குழப்ப உணர்ச்சியோடு இப்படித் தூண்டுபவர்கள் என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இன்றைக்கு யார்யார் என்னென்ன நோக்கத்தோடு செயல்படுகிறார்கள் என்பதை நான் நன்றாகப்பிரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். தீய சக்திகள் குறுக்கிடக்கூடாது என்பதில் உங்களைவிட நான் கண்டிப்பாக இருக்கிறேன். உங்கள் கட்சி, ஆளும் கட்சி, பெரியவர் வளர்த்த கட்சி தீரும் சிறப்புமாக வளர வேண்டிய கட்சி எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை நெஞ்சில் கைவைத்துப் பார்த்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை கோர்ட்டாக மாற்ற நான் விரும்பவில்லை. நீங்கள் இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பாருங்கள் என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மண்டபத்தில் என்ன நடந்தது? அமைச்சரவர்கள் இருக்கும் ஜில்லா, மற்ற விஷயங்கள் வேண்டாம், எப்படி ஆரம்பித்தார்கள் என்பதுகூட அல்ல; ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர், ஜில்லாக் கமிட்டியைச் சேர்ந்தவர், அவரை மேடையிலே பிடித்து வைத்து அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே கூட நிலப் பிரபுக்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே நிலப்பிரபுக்களிடம் நான் வீரப் போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறேன். நினைத்தால் என்னைக் கொளுத்தியிருப்பார்கள். வருங்காலத்திற்குப் பயந்தார்கள். (ஹியர் ஹியர்.)

ஹியர் ஹியர் என்று சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. இது ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலையாகப் போய்விட்டது. எதையாவது பேசினால் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தயாராகயிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களை பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இங்கே நாவலர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், பேராசிரியர் இருக்கிறார், சண்முகம், மாதவன் இருக்கிறார்கள்,

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 3]

நானும் அவர்களோடு வருகிறேன், விசாரிப்போம். கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டாம். தவறு நடந்திருந்தால் ஒருவருக்கொருவர் மன்னித்துக்கொள்வோம் என்ற விதத்தில் நடப்போம். “அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்துவிடும்” என்ற திருக்குறளைப் பார்க்கிறோம். நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஆளுங்கட்சியின் போக்கைப்பற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று நியாயமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இங்கிருப்பவர்கள் ஆளுங்கட்சிக் கூட்டம் என்பது தவறு. மாணவர்களுக்குள்ளாகக் குழப்பம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாணவர்களுக்கும் அல்லது வேறு கட்சி மாணவர்களுக்கும் சண்டை. இதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் அடிக்கப்பட்டதாகப் புகார். நான் முந்தாநாள் கூட விசாரித்தேன். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களை, எழுதிக் கொடுத்துவிடுங்கள், யார் அடித்தது என்று என்கூடச் சொன்னேன். ஆனால் போலீசில் புகார்கூட இல்லை என்றுதான் எனக்குள்ள வருத்தம். கட்சித் தகராறுகளுக்குள் கொண்டுபோகாமல் நடக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக மேடை என்று எடுத்துச் சொல்வது தவறு, மேடை அல்ல மாணவர்கள் கூட்டம். அடித்தது தவறு என்று வாதாடும்பொழுது எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதேசமயத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாணவர்கள் கூட்டம் பேரூம்பொழுது இன்னொரு மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு அடிப்பதும் தவறு என்பதையும் விவாதித்திருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மண்டபம் நிகழ்ச்சிப்பற்றிய சில விவரங்களைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் குறுக்கிட்டதால் நான் தலையிட வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சம்பவம் ஏற்பட்டவுடனே அந்த அடிபட்ட எங்கள் கட்சித் தலைவர் டி.ஐ.ஜி.-க்குப் போன் பண்ணினார், எஸ்.பி.-க்குப் போன் பண்ணிச் சொல்லியிருக்கிறார், கலெக்டருக்குப் போன் பண்ணிச் சொல்லியிருக்கிறார். தூரத்திலிருந்த எங்களுக்கும் தகவல்கொடுத்து நாங்கள் 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாகப் போய்விட்டோம். ஆனால் அடிபட்டு ஆஸ்பத்திரியில் கிடக்கிறார் என்று நாங்கள் கம்ப்யூட்டர்

1972 மார்ச் 3]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி

கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக பாராமுகமாக ஒரு அரசு இருந்தால் எப்படிப் பாதுகாப்பு இருக்கும். யார் அடித்தவர்கள் என்பது அங்குள்ள போலீசாருக்கு விரைவில் தெரிந்திருக்கும். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆனால் பக்கத்து ஊரில் There was complete inaction here and overaction in the other place. அது உண்மைதானே? எஸ்.பியிடத்தில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அவரே கம்பளையின்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதா? எழுத்து மூலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதா? முக்கால் மணி நேரம் என்னை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நாங்களும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு விசாரணை செய்ய எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை, அதற்குக் காரணம் என்ன? இப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சித் தலைவர் அடிபடும்பொழுது அதற்கு ஃபார்மல் கம்பளையின்ட் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தாலும் டிலெப்ட் கம்பளையின்ட் என்று சொல்வார்கள். இப்படி சட்டப் பிரச்சனையாகப் பார்ப்பது என்றால் எப்படி உறவு சரியாக இருக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எழுதிக்கொடுக்கச் சொல்லிக் கேட்டார்கள். ஏன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்? யார்மேல் நடவடிக்கை எடுப்பது? கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களே நான் எழுதிக்கொடுக்கச் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. எழுதிக்கொடுக்காமல் இருப்பது ஏதோ ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடும் யார் யாரை அடித்தாலும் தவறுதான்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்குப்பிறகு நான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவரது நேரத்தைக் கெடுக்கிறீர்களே.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : அந்த 4 பேரால் தாக்கப்பட்ட பின்னர், 50 பேர் சேர்ந்துகொண்டு பின்னால் தாக்கியிருக்கிறார்கள். 4 பேர்களை 50 பேர் இரவு பத்து மணிக்குமேல் 12 மணிக்குள்ளாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். ஏதையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருந்தால்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1972 மார்ச் 3]

நன்றாகயிருந்திருக்கும். இவர்கள் தாக்கிவிட்டதால் அவர்கள் அதிகாரபூர்வமாக ரிப்போர்ட் கொடுக்கவில்லை என்பது என்கருத்து.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : நான் உள் விவகாரங்களில் செல்ல விரும்பவில்லை. அமைச்சரும் வரட்டும், விசாரிப்போம் என்று சொன்னேன். இங்கே உள் விவகாரமாகப் போகக்கூடாது. மாணவர்கள் பிரச்னை என்றாலும் பிராயச்சித்தம் உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று சொல்லும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். எனவே கட்சி அடிப்படையிலே மாணவர்கள் இயங்குகிறார்கள். நான் சொல்வது நல்லெண்ணத்தோடுதான் கூறுகிறேன். இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளை முனையிலேயே கிள்ளியெறிய வேண்டும், முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். யாரையும் குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முன்பு ஒருமுறை திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகுந்த நல்ல உறவு ஏற்படுத்தத்தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக்கழக மாணவர் தலைவரையும், ஆசிரியர்களையும், ஆசிரியையை, ஒரு பெண்குலத்தைக் கேலி செய்யும் அளவில் நோட்டீஸ் போட்டு எவ்வளவு மோசமான முறையிலே வெளியிட்டார்கள் என்பதையும் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு அந்த அநாகரீகமான செயலுக்கு உடந்தையாக இருக்கலாமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : எனக்குத் தெரிந்த விவரங்கள் என்று எதையும் அறுதியிட்டுச் சொல்லவில்லை, விசாரிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். விசாரிக்க இரண்டு பேரும் போவோம் என்பதை அடிப்படையாகச் சொன்னேன். விஷயம் யாருக்கு ஆதாயமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க

1972 மார்ச் 3] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

மறுக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இப்படியே போக வேண்டுமா? படுத்துக் கிடந்தவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு எழுந்திருக்கிறார்களே ஏன்? எவர்களைப்பற்றியும் நான் சொல்லவில்லை. இன்றைக்குப் பேசுவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடிய விதத்திலே இன்றைய போக்கு ஏன் போகிறது என்ற கேள்வியே தவிர நான் எங்கேயும் தீர்ப்புக் கூறவில்லை. எங்கள் கட்சி பூரணம் என்றோ அல்லது உங்கள் கட்சித்தான் தப்பு செய்தது என்றோ சொல்லவில்லை. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் மனக்கசப்பை ஊட்டும். இவைகளை ஊக்குவிக்கும் விதத்திலே இருக்கக்கூடாது. இந்த பட்ஜெட் கொண்டுவரக்கூடிய சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறதே என்ற அடிப்படையில்தான் சொன்னேன்.

அடுத்தப்படியாக, இந்த பட்ஜெட் கொண்டுவரும் சமயத்தில் முக்கியமான பிரச்சனைகள், நல்ல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அதன் பிரதிபலிப்பு அடுத்த வருஷம் தெரியும். இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தங்கள், வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள் போன்ற பல்வேறு விஷயங்கள், விலைவாசி உயர்வு, விலைவாசி இறக்கத்தைப்பற்றி நம்மால் மட்டும் செய்ய முடியாது. அது அகில இந்தியப் பிரச்சனை என்பது எனக்குத் தெரியும். என்றாலும் அதற்கு நாம் ஆரம்பம் செய்தாக வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் சொல்கிறேன். இது வரையில் இதைத் தணிப்பதற்கு எதுவும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறோம். இதைப்பற்றிச் சிந்தித்து எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கட்டுப்பாடான நடவடிக்கை எடுக்கும் விதத்தில் செய்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். யாரோ கவிதை என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படிப் பாடப்பட்ட கவிதைக்கு 400 கோடி ரூபாய் விலை. இதுவரையில் எந்தப் பாட்டுக்கும் கிடைக்க முடியாத விலை இதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இது வேடிக்கைப் பேச்சாகப் போகக்கூடாது, தயவு செய்து இன்றைக்கு நான் கேட்டுக்கொள்வது ஏதோ வியாபார ரீதியாக நான் நினைக்கவில்லை.

ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோள்—பிற்போக்கு சக்திகள், வகுப்புவாத சக்திகளை விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கூட்டணி. இன்றைக்கும் அது பொருந்தும், நாளைக்கும்

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 3]

பொருந்தும். அதே கூட்டணி வேறு உருவத்தில், வெவ்வேறு பாஷைகளைப் பேசிக்கொண்டு தலைதாக்குவதைப் பார்க்கிறோம். எச்சரிக்கையோடு இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நெருக்கடியான நிலைமை உருவாவதைத் தடுக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

உங்களுடைய தலைமை விநோதமானது. கட்சித் தலைவர் இங்கே முதலமைச்சராக இருக்கிறார். நாவலர் அவர்கள் கட்சிக்குக் காரியதரிசி, இங்கே அமைச்சராக இருக்கிறார், கட்சிப் பெருந்தலைவர்கள் இங்கே அமைச்சர்களாக இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் யோசித்துப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பிழிகையாக இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்திரா காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் கட்சியிலே இருப்பவர்களை சட்ட போட்டுக் குழப்புகிறார்கள். இந்திரா காங்கிரசாக இருக்கட்டும், வேறு எந்தக் கட்சியாக இருக்கட்டும், எங்கள் கட்சியாகவே இருக்கட்டும், தவறு செய்தால் தவறு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த அம்மையார் இரு திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள், நாங்களும் ஆதரித்தோம், நீங்களும் ஆதரித்தீர்கள். உங்களுடைய பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்கள் அதற்கு ஒட்டுப் போடவில்லையா? விசேஷமாக இந்திரா காங்கிரசுக்கு வரிந்து சட்டிக்கொண்டு பேசவில்லை. திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் எங்களுடைய பழைய தோழர். நான் காரியதரிசியாக இருக்கும்போது நடவடிக்கை எடுத்து அவரை வெளியே அனுப்பினோம். அட்வகேட்-ஜெனரல் பதவியை அவர் ஒப்புக் கொண்டு கட்சிக்கு ராஜினாமா கடிதம் கொடுத்தார். அதை ஒப்புக்கொள்ளாது கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டதாக அறிவித்தோம். விஷயத்தைப் புரிந்துகொண்டு சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் தயவு தாட்சண்யம் பார்க்கக்கூடிய ஆட்சி இல்லை. எங்கள் கட்சியைப் பெற்றுத்தவரை தீவிர கண்டிப்பு உண்டு. திரு. கே. ஆர். கணேஷ் அவர்கள் மாணவத் தோழராக இருந்த போது கொஞ்சம் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தார். அதற்குப் பிறகு அவருக்கும் லட்சியத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லாது போயிற்று. இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி என்று சொல்லும்போது நீங்கள் ஆதரிக்கின்ற நல்ல திட்டங்களை நாங்களும் ஆதரிக்கிறோம்.

1972 மார்ச் 3] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

பாண்டிச்சேரியில் இந்திரா காங்கிரசை எதிர்த்து உங்களுடன்தான் தோழமையாக இருக்கிறோம். அரங்கண்ணல் அவர்கள் பேசும் போது கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி மீது அதிருப்தியைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். மனிதனுக்கு மனிதன் வளர்ச்சிக்கு முற்றுப்புள்ளி கிடையாது. அதிருப்தி வளர்ந்து கொண்டேதான் இருக்கும். கம்ப்யூனிச சித்தாந்தம் வெற்றி பெற்றால் கூட பரிபூரணத்துவம் ஏற்பட்டு விடும் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. பரிபூரணத்துவம் ஏற்பட்டு விட்டால் மனிதகுலம் அழிந்துவிடும். பின்னர் அது தேவகுலமாகிவிடும். தத்துவப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி விட்டு நேரத்தை விரயமாக்குவது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக, பட்ஜெட்டுக்கு வருகிறேன். தமிழ் மாநிலத்திற்கு 400 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. பெருமைப்படுகிறேன். இன்றைய தினம் முதல் முறையாக— எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 2½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட்டாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது பெருமைப் பட்டத்தக்கது. உபரி பட்ஜெட்டாக இருப்பதால் மொத்தமாக இந்தியாவில் அதிகமாக நோட்டு அடிப்பது குறையும். இந்தியா பூராவும், மத்திய சர்க்காரும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போட்டால் நோட்டு அடிப்பதன் மூலம் நாணய மதிப்பு குறையும். உபரி பட்ஜெட்டைத் தயாரித்ததன் மூலம் நல்லதொரு காரியத்தை தமிழ் நாட்டுக்கு மாத்திரமல்லாமல், இந்திய நாட்டுக்கே செய்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே இன்னொன்று சாதாரண மக்கள் மீது வரி இல்லை. இது குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். ஆனால் திருஷ்டிபரிகாரம் மாதிரி ஒன்று இருக்கிறது. 2½ கோடி ரூபாய்க்கு உபரி வரி என்றால் 10, 20 கோடி ரூபாய் அதையும் விடக் கூடுதலாகத்தான் கடைசியில் வரும். இதிலே போய் 1½ ரூபாய், 2½ ரூபாய் என்று ஏன் வரி விதிக்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பல்வேறு விதமான சாலைகளை அமைப்பதற்கும், சிறு மருத்துவ மனைகளை நடத்துவதற்கும் வசதி இல்லை என்று குறைப் படுகிறார்கள். அப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன் போடுகிற செஸ் வரி அதிகமானால் அந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் தன்னுடைய வருமானத்தில் இருந்து ஈடுகட்டும் தொகையாகத் தரவேண்டும். இப்போது 1½ ரூபாய் கொடுத்து வருகிறோம், அவர்கள் ஒரு

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1972 மார்ச் 3]

ரூபாய்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். 2½ ரூபாய் என்று சொல்லும் போது அவர்கள் 2 ரூபாய் வசூலித்தால் அதற்கான ஈட்டுத் தொகையைப் பெற்று திட்டத்தை நிறைவேற்ற வாய்ப்பளிப்பதற்காகத்தான் இது போடப்பட்டிருக்கிறது.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: அதைப் புரிந்து கொண்டுதான் பேசுகிறேன். இதற்காக இதை இந்த பட்ஜெட்டில் புகுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இருக்கின்ற நிதியிலிருந்து அந்த ரூபாயைக் கொடுத்து விடலாம்.

சேல்ஸ்டாக்ஸ் மூலம் பொதுமக்கள் கொடுக்கக் கூடிய வரிப் பணம் 113 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருகிறது. இது பெருமைப் படத்தக்கது. மக்களுடைய வரிப் பணத்தைக் கொண்டு சாதாரண மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினால் ஏற்படக்கூடிய பலவிதமான சீர்திருத்தங்கள் காரணமாக மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரித்து அதிகப்படியான சேல்ஸ்டாக்ஸ் வருமானால் ரொம்ப நல்லது. இன்றைக்கு அதிகாரிகளும், நிர்வாகமும் ஜனங்கள் கொடுக்கக் கூடிய 113 கோடி ரூபாய் என்ற உணர்வோடு செயல்பட வேண்டும். இது அல்லாமல் கள்ளுக்குப் போடப்பட்டுள்ள எக்ஸைஸ் வரி மூலமாக 35 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கலாம். இந்த பட்ஜெட்டில் சரிபாதி சாதாரண மக்கள் கொடுக்கக் கூடிய பணம். எந்த அளவுக்கு அது அவர்களுக்குப் பயன்படுகிறது, அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கச் செயல்படுகிறது என்பதை நிச்சயமாகக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பார்க்கும்போது வருமானம் பெருகியிருப்பதைப் பார்த்தால் சந்தோஷம் ஏற்படுகிறது. இன்கம்டாக்ஸ், எஸ்டேட் ட்யூட்டி, அக்ரிகல்ச்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் ஆகியவற்றின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடியது 42 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தான். பணக்காரர்கள் தமிழக அரசுக்கு 42 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஏழை மக்கள், விவசாய மக்கள், தொழிலாளர்கள்தான் 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பணத்தைத் தருகிறார்கள். ஜனநாயகத் தன்மை கொண்ட அரசு ஜனநாயகத் தன்மையோடு செயல்படுகின்ற அதத்தில் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தீர்க்கமாகப் பார்க்கிறேன்.

1972 மார்ச் 3] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

தொழிலாளர்களின் அதிருப்தியைப் பற்றிப் பேசுவதிலே மத்திய சர்க்காரைக் குற்றம் சாட்டவில்லை என்று யாரும் கருத வேண்டாம். மத்திய சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு உண்டு. இதற்காக மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராட வேண்டுமென்றால் தோளோடு தோள் நிற்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தொழிலாளர்கள் நடத்தும் எல்லாப் போராட்டத்திலும் தமிழ்நாடு சர்க்கார் அலட்சியமாக இருக்கிறதென்றும், கவனம் செலுத்தவில்லை என்றும் மேடையில் பேசி குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது. இந்த முறையில் திட்டமிட்டுச் செயல்படுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் உடனடியாக இந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் வேண்டுகோளை வைப்பார்களானால் அது இன்னும் சற்றுத் தெளிவாக மத்திய சர்க்காரை இதிலே கவனம் செலுத்த வைக்கும்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : சில பேர் அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தில் இருக்கலாம். யதார்த்தமாக தொழிலாளர்களை அவர்களிடமிருந்து பிரிக்க, அவர்கள் விலையில் விழாமல் இருக்கச் செய்வதற்கு உங்கள் தரப்பில் இருந்து செயல்பட வேண்டும். நல்லெண்ணத்தோடு நாங்கள் சொல்லுகிறோம். இதனால் தமிழ் நாட்டில் பொதுவாக உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. பல நாட்கள் வேலை நடக்காமல் இருக்கிறது என்றால் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுவதோடு கூட உற்பத்தியும் பாதிக்கப்படுகிறது. பஞ்ச விற்பனையாகாமல் இருக்கிறது என்று தந்தியடிக்கிறார்கள். சுற்றிச் சுற்றி தமிழ் நாட்டின் பொருளா தாரத்தைப் பாதிக்கும் நிலைமை ஏற்படும். இது உங்களுடைய பிரச்சினை மாத்திரமல்ல என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை ஒரு பொதுப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் உங்கள் முயற்சி இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசிப் பிரச்சினை, அன்றைய தினம் உணவு அமைச்சர் அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்தேன், தஞ்சை ஜில்லாவில், ஒரு தனி கார்ப்பரேஷன் வைக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா கம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருப்பதால் இதை

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 3]

ஏற்படுத்தப் போகிறார்களா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். நம் ஸ்டேட் கார்ப்பரேஷன் அதற்குப் போட்டியாகச் செயல்படப் போகிறதா? அமைப்பை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இன்று இந்த ஸ்டேட் கார்ப்பரேஷனுக்கு 52 ஏஜென்டுகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். தமிழக மக்களின் நலனை முன்னணியில் வைத்து அவர்கள் இது வரையில் வியாபாரம் செய்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் ஏகபோகக் காரர்கள். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். கூட்டுறவு செக்டார் இருக்கிறது. பூராவையும் உங்கள் ஏஜென்டுகளாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது எனக்குச் சரியாகக் காதில் விழவில்லை. சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று துவங்கியிருக்கிறோம். இந்திய அரசால் நடத்தப்படும் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியாவிற்கு இது போட்டி அல்ல. சில பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். மாநில சுயாட்சி கேட்க போட்டியாக அமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு அமைப்பு என்று ஒரு பத்திரிகையில் விஷமத்தனமாக எழுதியிருந்தார்கள். இது அப்படி ஒரு போட்டி அல்ல. நமக்குத் தேவையானவற்றை நாமே வாங்கி வைத்துக்கொண்டு விறியோகம் செய்வது. ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியாவையும் வாங்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். நீங்கள் ஏன் இதில் புகுந்தீர்கள் என்றால் அதற்கு ஒரு சிறிய விளக்கம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா வாங்க வேண்டுமென்று சென்றபோது பல சிக்கல்கள் வந்து, வாங்கும்போது பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்று அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சொல்கிறார்கள், அப்போது அரசாங்கமே போய் ஏஜென்டுகளை வைத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது பல குறைபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்குவதற்காக அரசாங்கம் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்துச் செய்யலாம் என்று முதல் கட்டத்தைத் துவக்கி வைத்திருக்கிறோம். இதில் வெற்றி காண்போம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. வெற்றி கண்ட பிறகு பரவலாக்குவது என்ற எண்ணம் இருக்கிறதே தவிர ஏதோ குறிப்பிட்ட 52 பேர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதல்ல. பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன், ஒரு தலைவர்

1972 மார்ச் 3] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பேசியிருப்பதாக. அது பற்றிய விவரம் தெரியாது. என்ன விவரம் என்று சொன்னால் நான் பதில் சொல்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்?

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: உதவி செய்வதற்காக என்று நான் சொல்லவேயில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: வெளியில் ஒரு தலைவர் அப்படிச் சொன்னதாகத்தான் சொன்னேன்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: இந்த 52 ஏஜென்டுகள் தமிழ் நாட்டில் வியாபாரத்தில் நீதி நிலவ பாடுபட்ட வியாபாரிகள் அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: யார் நியமித்தார்கள்? என்ன ஏஜென்டுகள் என்று புரியவில்லை.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: கொள்முதல் ஏஜென்ட்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ்நாடு முழுவதிலும் நமக்கு ஏஜென்ட்கள் இருக்கிறார்கள். ஏஜென்ட்கள் என்று சொன்னால் வாங்கி வைத்து, அரசாங்கக் கணக்கில் இருப்பில் வைத்துக்கொள்வது ஏற்கனவே இருந்தது. 52 வியாபாரிகளை வளர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் கிடையாது. அவர்கள் சொல்வது ஹல்லிங் ஏஜென்ட்ஸ் என்று கருதுகிறேன். ஹல்லிங் ஏஜென்ட்களை வைத்திருக்கிறோம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்த கூலியை, அறைவைக் கூலியை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று மில் முதலாளிகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அதைப் பற்றி அரசாங்கம் புதிதாக இப்போது மாற்றியமைத்து ஒரு புதிய விகிதாச்சாரத்தை அறிவித்திருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட 52 பேர்கள் மட்டுமல்ல, யார் வேண்டுமானாலும் ஹல்லிங் ஏஜென்ட்களாக வந்தால் அரசாங்கம் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளும். ஏற்கனவே கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியை அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்து விட்டிருக்க வேண்டும். பாக்கியை வைத்துக் கொண்டு, நெல்லைத்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 மார்ச் 3]

தவறாக விற்றிருந்தால் அப்படிப்பட்டவர்கள் நியமிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்ற ஒரே ஒரு விதி மட்டும் இருக்கிறதே தவிர அதற்குரிய டெப்பாஸிட்டைக் கட்டினால் யார் வேண்டுமானாலும் ஏஜென்டாக வரலாம். அதற்கு எந்தவிதமான தடையும் விதிக்கவில்லை அரசாங்கம்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : நான் குறிப்பிடுவது கோவாப்ப ரேட்டிவ் செக்டார். திரு. ஆதித்தனார் அவர்கள் விஸ்தாரமாக இன்றைய தினம் கூட்டுறவுத் துறையைக் கட்டிக்கொண்டு போவதில் ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமே இதை விட்டுவிடுவதில் என்ன ஆட்சேபணை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பொருளை வாங்கி சேமித்து வைக்க இந்த முறையை வைத்திருக்கின்றோமே தவிர வேறு அல்ல. இந்த 52 ஏஜென்ட்களுக்கும் இந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கும் சம்பந்தம்கூட இல்லை, இது தனி. கன்ஸுமர்ஸ் கோவாப்ப ரேட்டிவ் சொஸைட்டிகள் அவர்களிடம் இருக்கின்றன. விநியோகிக்க அதைப் பயன்படுத்தலாமே தவிர வாங்கி வைக்க ஒரு கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்திருக்கிறோம். உணவு இலாகாவின் கீழ் அந்தக் கார்ப்பரேஷன் நடப்பது சரியாக இல்லை என்று பிற்பாடு உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றச்சாட்டு சொன்னால், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினால் அதை மாற்றலாம். இப்போது கொடுப்பதற்கு இல்லை.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : இந்த ஆட்சியைப் பெருமைப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு இருப்பது மாண்புமிகு திரு. சண்முகம் அவர்கள்தான். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டால் அது அவர்கள் இன்றுள்ள ஆட்சிக்கு செய்யும் மாபெரும் உதவியாகும். முக்கிய பண்டங்களின் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டால் இந்த மந்திரிசபைக்கு, இந்த ஆட்சிக்கு, இந்தக் கட்சிக்கு அவர் சேவை மாதிரி வேறு யாருடைய சேவையும் இருக்க முடியாது என்றளவில்தான் இந்தப் பிரச்சினையை நான் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பெரியவர் அவர்கள் நல்ல எண்ணத்தோடுதான் வாழ்த்துக் கூறியிருப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதில் வெற்றி

1972 மார்ச் 3] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பெற முயற்சிக்கிறோம். இந்த ஹல்லிங் ஏஜென்ட்களுக்கும் கார்ப்பரேஷனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள மாடர்ன் ரைஸ் மில்லை எடுத்து இந்தக் கார்ப்பரேஷனை வைத்து அறைக்கலாமா என்றுகூட பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஏஜென்ட்களுக்கும் கார்ப்பரேஷனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. நெல் வாங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். மற்றப் பொருள்களை கால வேகத்தில் வாங்கி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளோம். இதில் உறுப் பினர்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்கும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: பல ராட்சஸ மில்கள் இருக்கின்றன. ட்ரையர்ஸ் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டின் பணம் இன்று விரயமாகிறது. எப்படி அந்தக் கார்ப்பரேஷனும் இந்தக் கார்ப்பரேஷனும் ஒன்று இணைந்து செயல்படப் போகிறது என்று கேட்கிறேன். எங்கள் தாலுகாவில் மூன்று ட்ரையர்ஸ் இருக்கின்றன. ஒரு கோடி ரூபாய் பெறும். திருவாரூரில் ஒரு ராட்சஸ மில் இருக்கிறது. பல கோடி ரூபாய் பெறும். நான் குறைபாடு சொல்வதற்காகச் சொல்லவில்லை. எனக்கு, கொழுக்கட்டைதான் வேகவேண்டும்.

நவீன முறைகளைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். ஆனால் சில விஷயங்களை அனுபவ வாயிலாகப் பார்க்க வேண்டும். ஆகாய விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பது என்பது நம் நாட்டிற்குப் பொருந்தாது. ஒரு இடத்தில் நூற்று விடுவார்கள், ஒரு இடத்தில் நட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள், ஒரு இடத்தில் அறுவடை செய்துகொண்டிருப்பார்கள், இப்படிப் பல்வேறு நிலைகளில் இருக்கக்கூடிய நிலை இருப்பதினால் ஆகாய விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பது சரியல்ல. அதைப் பல விவசாயிகள் வெறுக்கிறார்கள். பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸை அதிகப்படுத்தி ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிற்கும் நூலைந்து வழங்கலாம். அவற்றை ரிப்பேர் செய்வதற்கு கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்படியெல்லாம் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி] [1972 மார்ச் 3]

அடுத்தபடியாக, வாட்டர் டிஸ்ப்யூட்ஸ். விஸ்தாரமாக இரிகேஷன் பெஸிலிட்டீஸ் கொண்டுவர கங்கை-காவேரி இணைப்பு எல்லாம் வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அப்படிக்கூறுகிறார்களே தவிர, மைசூர் தமிழ் நாடு இணைப்பிற்கே சங்கடமாக இருக்கிறது. யதார்த்தத்தைப் ஃபேஸ் செய்யும் பிரச்சினை. இதில் மத்திய சர்க்காரை எதிர்க்க வேண்டுமே தவிர மைசூர் அரசு மீது கோபம் இல்லை. திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அரசியலை அடிப்படையாக வைத்து இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க மறுக்கிறார்கள் அல்லது ஒத்திப் போடுகிறார்கள் என்றால் பாதிக்கப்படுவது நாம். இதில் எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து போராடலாம். அதற்கு நாங்கள் தயார். இதில் ஒரு நிலையை எடுங்கள். அப்படியில்லையென்றால் தஞ்சாவூர் ஜில்லா பாதிக்கப்படும். அவர்கள் அணைக்கட்டுக்களைக் கட்டியாகிவிட்டது என்றால் பின் நாம் என்ன சொல்வது? இந்த விஷயத்தில் ஒரு அரசியல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான விண்ணப்பம், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனால் தெரியும், ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனால் தெரியும் என்றில்லாது எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்துகொண்டு சுவால் விட வேண்டும். இப்படிச் செய்யாவிட்டால் நடவடிக்கைகள் எடுப்போம் என்று சொன்னால் தான் பதில் வரும்.

அடுத்தபடியாக, டெயில் என்ட்களில் உள்ள வடிகால்களைச் செப்பனிட வேண்டும். தண்ணீர் கடலில் சென்று வீணாகாமல் பம்பிங் ஸ்கீம் மூலம் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தினால் இன்னும் அதிகப்படியாக பத்து லட்சம் டன் உணவு தானியங்களை நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

அடுத்தபடியாக கல்வித் திட்டம் சம்பந்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்விக்காகக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 89 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது மிகப்பெரிய சாதனை. தமிழ் நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு, தமிழ் நாட்டு மக்களின் பகுத்தறிவு வளர்ச்சிக்கு அவை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு கட்சிக் களங்களாகக் கல்லூரிகள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிற நேரத்தில், கல்வியைச் சீரமைப்பதற்கு மிக யதார்த்தமாக எல்லோருடைய அபிப்பிராயங்களையும் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் கேட்டு,

1972 மார்ச் 3] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

அதுபற்றி ஆலோசித்து சரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பி.ஏ., பி.டி., படித்த வாத்தியார்கள் இப்போது உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் யோசனை செய்யவேண்டும். இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த 89 கோடி ரூபாய் பணம் நாட்டிலே கல்வி வளர்வதற்குச் சரியான முறையில் உபயோகிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாய சீர்திருத்தங்களைப்பற்றி ரொம்பவும் மனதார, உள்பூர்வமாக வரவேற்று வாழ்த்துகிறேன். அதிலே ஒன்றும் சந்தேகமில்லை. அது தமிழ் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு, உங்கள் ஆட்சியின் வளர்ச்சிக்கு கட்சியின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவப் போகிறது. இப்போது கொண்டு வரப்போகும் ரிபார்ம்ஸ் காரணமாக வரப்போகிற காலத்தில் விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி, கலாசாரம், பண்பாடு வளர்ச்சியடையப் போகிறது. குறிப்பாக, இப்போது 15 ஏக்கர் என்று வைத்து இருக்கிறீர்கள். பேமிலிக்கு 60-ஐ 40 ஆக்கி இருக்கிறீர்கள். அதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏற்கெனவே . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஏற்கெனவே நாம் போட்ட சட்டத்தில் 5 பேர் கொண்டது ஒரு குடும்பம், ஒரு ஆளுக்கு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்துப் பார்த்தால் 75 ஏக்கர் ஒரு குடும்பத்திற்கு இருக்கலாம். அதை அதிக பட்சம் 60 ஏக்கர் என்று வைத்து இருந்தோம். அந்த அதிக பட்சம் 60 ஏக்கர் என்று இருந்ததை இப்போது 40 என்று குறைத்து இருக்கிறோம்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: விளக்கத்திற்கு நன்றி. எங்களுக்குத் தெரியும், நாங்கள் திருப்தியடையாத ஜென்மங்கள். இப்போது 40 என்று குறைத்து இருப்பதை, 25 என்று குறைத்து கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். டிராஸ்ட் சம்பந்தமாக முன்பே ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதலை நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்கிறேன். அது பெரிய அளவிற்குப் பயனளித்து இருக்கிறது. பல லட்சக் கணக்கான விவசாயிகள் உங்களைப் பாராட்டப் போகிறார்கள். இது மிகவும் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க வழி வகுக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 3]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தவறான பாதையில் இழுத்து விடுகிறார்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: சும்மா இரு அம்மா!

அடுத்தபடியாக பாக்கி கட்டும்படியாக இருக்கிற குடியானவர்களுக்கு அபயம் அளிக்கின்ற வகையில், இந்த நடப்புப் பசலிக்கு அவர்கள் நில உடைமையாளர்களுக்குத் தரவேண்டிய குத்தகையை பாக்கியின்றி தந்திருப்பார்களானால், அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய பழைய குத்தகை நிலுவை அனைத்தும் ரத்து செய்யப்படும் என்று சொல்லியிருப்பது உண்மையிலேயே மிகவும் வரவேற்க வேண்டியதொன்றாகும். பல்லாயிரக்கணக்கான குடியானவர்கள் இன்றைய தினம் இதனால் பலனடைந்து விடுவார்கள். அவர்கள் வாழ்வில் புத்துணர்ச்சி ஏற்பட இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையின் நிலைமையை உணர்ந்து இந்த முடிவு எடுத்ததற்கு என் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்போது டெட் ரிலீப் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். 1938-ம் ஆண்டு விவசாய நிவாரணச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் கொண்டு வந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் என்னென்னவோ செய்தார்கள். அவர் பல்வேறு விஷயங்கள் செய்திருந்தாலும், ஒரு நல்லது செய்திருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இன்னும் பலபேர் அவர் போட்டோவை மாட்டிக்கொண்டு மரியாதை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததால்தான் அந்த விவசாயிகள் இன்று பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அடிப்படையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, இந்தச் சட்டத்தையும் நல்ல முறையில் உருவாக்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் கொடுக்கும் வேண்டுகோள், தயவு செய்து நிர்வாகத்தில் தலையிடாதீர்கள். நிர்வாகத்தில் தலையிடு என்று நான் சொல்கிறபோது, அதை நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்காதீர்கள். அப்படி வேண்டுமென்று சொன்னால், ஒவ்வொரு மந்திரியிடத்திலும் போய் தனியாகப் பேச வேண்டியிருக்கும். இங்கே அதைத் தெரிவிக்க நான் விரும்பவில்லை. உங்கள் கட்சி,

1972 மார்ச் 3] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

உங்கள் ஆட்சி நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன். நிர்வாகத்தில் தலையீட்டைக் குறைத்துக் கொண்டால், இன்னும் நல்ல முறையில் ஆட்சி நடக்கும், மக்களுடைய பேராதரவு கிட்டும். உங்களில் அரசியல் பண்பாடு கொண்டவர்கள், நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர் குறுகிய நோக்கோடு,—இன்றையதினம் நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கிறீர்கள்—ஆகவே, அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முற்படுகிறார்கள். அப்படிச் சிலர் இருக்கிறார்கள் என்பதை மனதாரப் புரிந்து கொண்டு, உங்களுடைய தலைமை அதைத் திருத்தியமைத்து, எந்தெந்த விஷயத்தில் சரியான பாதையில் சென்றால், நம்முடைய காமராஜர் அவர்களாக இருந்தாலும் சரி, வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி, இன்றைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் இந்த ஆட்சியை யாரும் கவிழ்க்க முடியாது, எப்போதும் நிலைத்து இருக்கும் என்று என் முதற்கருத்தைக் கூறிக்கொண்டு, சபாநாயகர் அவர்களே இவ்வளவு நேரம் பொறுமையாக இருந்து என் பேச்சைக் கேட்டதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மார்ச்சு திங்கள் முதலாம் நாள் இந்த மாமன்றம் வரலாற்றிலே சிறப்பான இடத்தைப் பெற்று இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுத்திட இயலாது. நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற ஏழைகள், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், தொழிலாளிகள் ஆகியவர்கள் அத்தனைபேரும் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கும், நமது மாண்புமிகு பெரியவர் மணலி அவர்கள்கூட பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கும், இங்கே நல்லதொரு திட்டத்தை, வரவு செலவுத் திட்டத்தை, மீதம் கொண்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தை இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் அத்தனைபேரும் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போதும், நாம் படிக்கும்போதும், நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்கின்ற நல்ல அமைச்சர்கள் இருக்கின்ற இந்த மாமன்றத்திலே வீற்றிருக்கிறோம் என்ற பெருமையும் நமக்கு ஏற்படுகிறது.

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1972 மார்ச் 3]

இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் இப்படி இருக்கும் என்று நினைத்து இருந்தால், நமது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் கூட வெளி நடப்பு செய்வதை ஒத்தி வைத்து இருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கே நமது மணலி அவர்கள் மிக அருமையாகப் பாராட்டினார்கள். மிகப் பெருமைப்படத்தக்க அளவுக்கு நமக்கெல்லாம் அறிவுரைகூடச் சொன்னார்கள் என்று நான் கருதுவேன். நான் இன்னம்கூட அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். அவர்கள், அவர்களுடைய கட்சியிலே இருக்கும் தலைவருக்கு ஆசிரியராக மாறவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், மாண்புமிகு மணலி அவர்கள் மிக அருமையாகப் பாராட்டினார்கள், ஒவ்வொரு அங்கமாக எடுத்து வைத்து இங்கே பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், வெளியே இருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் இது ஒரு ஏமாற்றமான பட்ஜெட் என்று சொல்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இது ஒரு மொழிக் கவர்ச்சியான பட்ஜெட் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு எதுவுமே இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்து—எங்களுக்கு அறிவுரை பகர்ந்து இருக்கும் மணலி அவர்களே—அங்கேயும் அறிவுரை பகரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மிகச் சிறந்த முறையில் நமது முதல்வர் அவர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கடன் நிவாரணச் சட்டம், சாகுபடியாளர்களுக்குக் குத்தகை பாக்கி வஜா செய்வதற்கான வழி, அறக் கட்டளை நிலங்களை எடுத்துக் கொள்கின்ற முயற்சி ஆகியவற்றைக் குறித்து இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வாசிக்கும்போது நமக்கேற்பட்ட உணர்வைவிட அவர்களுக்கு இருந்திருக்கக் கூடும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் புரிந்த சாதனைகளை, தமிழ்நாடு என்று ஆனதிலிருந்து தியாகிகளுக்கு மானியம் கொடுப்பது வரையில், நன்றாக விளங்கும் வகையில் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கும் பாங்கினை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. வேளாண்மையில் செய்த சாதனைகளையும், செய்யவிருக்கிற

1972 மார்ச் 3] [திரு. கு. காமாட்சி]

சாதனைகளையும் இந்த நாடு அறியும். 59 லட்சம் ஏக்கராவாக இருந்த விளைச்சல் நிலம் இன்றைக்கு, 72-73-ல் 66 லட்சமாக மாறியிருக்கிறது என்பதை வேளாங்குடி மக்கள் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல், பயிறு வகையில் 11 லட்சம் ஏக்கராவாக இருந்தது, இன்றைக்கு 14 லட்சம் ஏக்கராவாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த வகையில் வேளாண்மைக்கு ஆதரவு அளித்து, போதிய அளவில் புதிய முறைகளையும், கருவிகளையும், விஞ்ஞான முறைகளையும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கத்தக்க ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கிறது. கடன் வசதி உழவர் பெரு மக்களுக்கு நிறையக் கிடைக்கும் அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. கடன் வசதியை குத்தகைதாரர்களுக்கும் கிடைக்கும் அளவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், கிணறு வெட்ட, இன்னும் வேறு வேறு காரியங்களைச் செய்ய, நில உடமைக்காரர்களுடைய அனுமதியின்றி இவர்கள் ஏதும் செய்ய முடியவில்லை. அவர்களுடைய அனுமதி பெற வேண்டும்; அதன் பிறகே கடன் பெற முடியும். நீண்ட காலக் கடன்கள் குத்தகைதாரர்களுக்கும் கிடைக்கும் அளவில் இந்தத் திட்டத்திலே வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கங்கை-காவிரி இணைப்புச் செய்வதில், எத்தகைய அக்கறை கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதையும், இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையையும் மனதில் வைத்து, நம் முதல்வர் அவர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பால் வழங்கு திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், மாதவரத்தில் அதிகமாக வழங்கினாலும், அது போதாது என்று மற்றொரு திட்டம் 55 லட்சம் செலவில் துவங்க இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது,

கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதில் சீரோடும் சிறப்போடும் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இதைப் பார்க்கும்போது மகிழாமல் இருக்க முடியாது. ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு நகரமாக வேண்டும், அப்படி மாறும் என்று நான் கடந்த கூட்டத் தொடரில் சொன்னேன். அந்த நிலை வருவதை நாம் இன்று பார்க்கிறோம். எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின் ஒளி

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1972 மார்ச் 3]

இருக்கிறது, குடி தண்ணீர் வசதியும் ஏற்படும் நிலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, இணைப்புச் சாலைகளை எப்படியும் கிராமங்களுக்கு அமைத்தே தீருவோம் என்ற வகையில் அப்படிப்பட்ட திட்டத்தின் வாயிலாக 1,500 மக்களுக்கு மேற்கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமமும் முக்கிய சாலையில் இணைக்கப்பட வேண்டும், சிறு கிராமங்கள் அதிலே இணைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற திட்டம் அருமையான திட்டம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்படும் மருந்தகங்களை அரசே ஏற்று நடத்துவதற்கான நல்லதொரு திட்டத்தை இந்த வாவு-செலவுத் திட்டத்தில் பார்க்கிறோம். அதற்கு முன்னோடியாக, 45 மருந்தகங்களை முதல் கட்டமாக ஏற்று நடத்த இருப்பதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கல்விக்காக, மணலி அவர்கள் பெருமைப்படுகிற அளவில் ரூ. 90 கோடி செலவழிக்கிறோம். வெளி நாடுகளிலிருக்கும் அறிஞர் பெருமக்களை அழைத்து வந்து, அவர்களுடைய அறிவுத்திறனை நாட்டிற்குப் பயன்படுத்தும் அளவில் ஒரு திட்டத்தை முதல்வர் ஆராய்ந்து கையாண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கும் போது உண்மையிலே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்ததுபோல், யாருமே செய்தறியாத, செய்ய முடியாத அளவில், பிற்பட்ட சமுதாயத்திற்கு ரூ. 91 லட்சம் செலவழிக்கிறார்கள் என்ற நிலை மாறி, இன்றைக்கு 72-73-ல் ரூ. 4,68,00,000 அவர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கண்டும் நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு வீட்டு வாடகை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது;

பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம்;

இப்படி எல்லாவகையிலும் சிறந்த நல்லதொரு பட்ஜெட்டை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பித்திருக்கிறதை நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1972 மார்ச் 3]

[திரு. கு. காமாட்சி]

எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள், ரூ. 202 கோடிக்கு வரி என்று. வரி விதித்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், யாரிடத்திலிருந்து விதித்திருக்கிறது, யாரிடத்திலிருந்து வரி வாங்கப்படுகிறது என்பதை அவர்கள் சொல்லவில்லை. வரியை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றால், எந்த வரியை என்பதையும் சொல்லவில்லை. நகர்ப்புறத்தில் உள்ள வீட்டுக்கு போட்டிருக்கும் வரியை எடுக்கலாமா? பஸ் முதலாளிகளுக்குப் போட்டிருக்கும் வரியை எடுக்கச் சொல்கிறார்களா? புரியவில்லை. சரியான வகையில் அவர்கள் சொல்லவில்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சிபாரிசு செய்கிறார்கள், கழகக்காரர்கள் சிபாரிசு இல்லாமல் எதுவுமே நடக்காது என்கிற குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள். நான்கேட்கிறேன், உங்கள் காலத்தில், உங்களவர்கள் அரசு நடத்திய போது நாங்கள் சொல்லுவதை என்றைக்காவது ஏற்று இருக்கிறதா உங்கள் அரசு? அதையும் நிதானித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் விவசாயிகள். அறுவடை செய்து பழக்கம், வயலிலே. மனித அறுவடை செய்வது பற்றி ஏதோ நம் அருமை நண்பர் சுவாமிதாஸ் குறிப்பிட்டார்கள். மனித அறுவடை செய்கிறோம் என்றார்கள். அது என்ன என்றே புரியவில்லை. ஒரு வேளை அவர்களுக்குப் பழக்கமானது என்கிற காரணத்தால் சொன்னார்கள் எனவோ? மனித அறுவடை என்ன என்பதை நண்பர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அளவில் நல்ல முறையில், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்ததோடு அல்லாமல், வேதனையோடும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இவ்வளவு நல்ல முறையில் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறேன், உருமல்களும், ஏளனப் பேச்சுக்களும் வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள். இந்த அவையில், தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட உருமல்களும், எகத்தாளங்களும், கிண்டலும், கேலிப் பேச்சும் நமக்கொன்றும் புதுமையானதல்ல. நமக்கு மிகப் பழக்கமானதுதான். யார் யாரோ, எப்படி எப்படியோ பேசியதற்கெல்லாம் பிறகுதான் நாம் இங்கே வந்த உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம், வேறல்ல

[திரு. கு. காமாட்சி] [1972 மார்ச் 3]

என்பதைத் தங்கள் மூலம் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 57-க்கு முன்பு உருமினர்கள், 15 பேர்களாக வந்து உட்கார்ந்தோம்; அதன் பிறகு 62-ல் உருமினர்கள், 50 பேர்களாக வந்தோம். அதற்கும் பிறகும் அன்றைக்கு 138 பேர்களாக இருந்தோம். அதன் பிறகும் உருமல்களுக்கும் பொருமல்களுக்கும் இடையிலே இன்றைக்கு 183 பேர்களாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முதுகலத்தூர் சிங்கம் முத்துராமலிங்கத் தேவருடைய உருமலைவிடவா இவர்கள் உருமல்? தலையையே கேட்டாரே. அந்தச் சிங்கத்தின் குட்டிகளெல்லாம் இன்றைக்கு நம்முடைய பக்கத்தில் இருக்கின்றன என்பதையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குத் தங்கள் வாயிலாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாராளமாக எந்த நடவடிக்கையானாலும், அதரியமாக எடுங்கள்; உரிமைக்குக் குரல் கொடுங்கள், உறவுக்குக் கை கொடுங்கள், உங்களுக்காக உயிரைக் கொடுக்க ஆயிரம் ஆயிரம் பேர்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முன்னால் பார்ப்பதோடு, பக்கத்திலே பாருங்கள், பின்னாலே பாருங்கள், உங்கள் சொல்லை நிறைவேற்ற லட்சம் லட்சம் பேர்கள் காத்திருக்கிறார்கள் தமிழகத்தில் என்பதை உங்கள் மூலம் அவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்கள் முதல்வர் பாதையில் இன்றும் என்றும் தொடர்ந்து செல்லக் காத்திருக்கிறோம், தொடர்ந்து உங்கள் வழியில் செல்லுங்கள் என்று உற்சாகம் ஊட்டக் காத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி, என்னுடைய தொகுதி பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று நேரம் ஆகிவிட்டது. நாளைக்குத் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்ற நாளைக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பிறகு பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.